

فصلنامه علمی دانشجویی زبان روسی دانشگاه الزهراء (س)
سال هفتم - شماره بیستم - پاییز ۱۳۹۹

Содержание

1 Доказательство наличия жизни на Венере

3 Русская народная песня

7 Русские инструменты

10 Астрахань

18 Кот-ворюга

21 Крестьянин и работник

فصلنامه علمی دانشجویی زبان روسی
دانشگاه الزهراء (س)

سال هفتم، شماره بیستم،

پاییز ۱۳۹۹

صاحب امتیاز: انجمن علمی دانشجویی
زبان روسی دانشگاه الزهراء (س)

مدیر مسئول: مهسا بهرامی

سر دبیر: مهسا جلال

کارشناس نشریات: زهرا وزیری

استاد راهنما: دکتر زینب صادقی

هیئت تحریریه: زینب حضرتی

آشتیانی، فاطمه احمدی، فاطمه

جمال امید، الناز فخرائی،

محمد جواد محسنی، زهرا جدیدی،

نسرین نیکجو، مرضیه کلته، ملیکا

طاهری فرزام، عاطفه خلیلی، مهتاب

پاکزاد، محدثه میرآبادی

صفحه آرا: فاطمه جعفری

چاپ: چاپخانه دانشگاه الزهراء (س)
آدرس: میدان ونک، ده ونک، دانشگاه الزهراء

(س)، اداره کل امور فرهنگی

تلفن: ۰۲۱-۸۸۰۴۱۳۴۳

کانال نشریه: @stepmagazine

Масленица

23

Иван Сергеевич Тургенев

26

Не должен я плакать

31

С жиру беситься

32

Третьяковская Галерея

33

История русской кухни

36

به نام خداوند نون و قلم

با عرض سلام و آرزوی توفیق و سربلندی خدمت تمام دوستان، نشریه شاگ با هدف ارائه مجموعه تحقیقات و فعالیت‌های عمدتاً دانشجویی در حوزه‌های مختلف منتشر می‌شود، تا محیط مناسبی برای ارائه مباحث تخصصی محققین باشد. ما برآنیم تا با استفاده از پتانسیل‌های عظیم و ارتباط مستمر با محققین و دانشجویان و دریافت مقالات علمی و نظرات ایشان، امکان ایجاد فضایی مناسب و با کیفیت، برای انتشار این نشریه فراهم آوریم. یکی از محاسن غیرقابل انکار انتشار مجلات علمی، امکان ارائه یافته‌ها و نتایج تحقیقات در آن است؛ تا زکات علم خویش، یعنی نشر آن را ادا کرده باشیم.

آغاز هر شماره‌ی جدید نشریه علمی-پژوهشی، به سان طلوعی نوین در عرصه آگاهی و دانش است؛ به ویژه در زمینه علوم انسانی و اجتماعی که جایگاه چالش‌های بزرگ و تعیین کننده می‌باشد.

نشریه حاضر، در پاییز ۱۳۹۹، بیستمین شماره خود را ارائه می‌کند؛ در حالی که امید داریم و برآنیم تا برای پربارتر کردن نشریه و نزدیک‌تر کردن آن به نشریات ممتاز علمی، تلاش دو چندان کنیم.

از جمله برنامه‌های این نشریه در شماره‌های پیش رو، پرداختن تخصصی‌تر به تاریخ، فرهنگ، جغرافیا، زبان و ادبیات روسی و شناخت هرچه بیشتر آداب، رسوم و تمدن مردم این کشور پهناور است.

امید است که با همکاری و همراهی همیشگی هیئت تحریریه و لطف و حمایت شما عزیزان هرچه زودتر و بهتر به این هدف نائل آییم و با ارتباط بیشتر و تعامل دو سویه، روز به روز بر غنای این نشریه افزوده شود و به اهداف خود نزدیک‌تر شویم. در همین راستا پذیرای نظرات و پیشنهادات شما همراهان صمیمی این نشریه هستیم.

مهسا جلال
سردبیر نشریه شاگ

Доказательства наличия жизни на Венере можно получить только при контактных исследованиях планеты.

اثبات شواهد وجود حیات در ونوس، تنها از طریق کاوش‌های میدانی در این سیاره قابل دستیابی است.

Обнаружение дистанционными астрономическими наблюдениями в атмосфере Венеры химических веществ, которые можно отнести к химическим маркерам жизнедеятельности, не могут считаться объективными доказательствами наличия жизни на планете. Такое мнение высказал Исполнительный директор по перспективным программам и науке Госкорпорации «Роскосмос» Александр Блошенко. «Достоверные научные данные на этот счет сегодня могут быть получены только при контактных исследованиях поверхности и атмосферы Венеры», отметил он.

Надо отметить, что только нашей стране удалось реализовать планомерные исследования Венеры напланетными станциями. Первая мягкая посадка в истории на поверхность другой планеты Солнечной системы была произведена в 1970 году спускаемым аппаратом космической станции «Венера-7».

В ходе нескольких орбитальных миссий и спусков станций на поверхность планеты удалось получить подробные сведения о венерианском климате, почве и составе атмосферы.

به گفته‌ی الکساندر بلاشکنکو، مدیر اجرایی برنامه‌های بلند مدت و علوم سازمان فضایی روسیه، روس کاسموس، بررسی‌هایی که توسط رصد‌های نجومی از راه دور صورت گرفته، درباره ی مواد شیمیایی موجود در جو ونوس است. این مواد شیمیایی تنها نشانگر فعالیت‌های زیستی می باشند و نمی توان آن‌ها را شاهد عینی دال بر وجود حیات در این سیاره دانست. وی خاطر نشان کرد: «امروزه داده‌های علمی موثق در این باره را، تنها از طریق پژوهش‌های میدانی در سطح و اتمسفر ونوس می توان به دست آورد.»

باید یاد آور شد که روسیه تنها کشوریست که به وسیله‌ی ایستگاه‌های فضایی، موفق به کاوش‌های سیستماتیک در ونوس شده است.

در سال ۱۹۷۰ اولین فرود نرم بر سیاره‌ای دیگر در منظومه‌ی شمسی، توسط یک فرودگر (لندر) از ایستگاه فضایی «ونرا ۷» انجام شد. روسیه در طی چندین مأموریت مداری و فرود ایستگاه‌های فضایی به سطح سیاره ونوس، موفق شد که جزئیات دقیقی در مورد آب و هوا، خاک و ترکیبات جو این سیاره به دست آورد. فاصله‌ی بسیار زیاد اتحاد جماهیر شوروی از سایر رقبا در مورد کاوش‌های ونوس، موجب شده است که ایالات متحده ی آمریکا، ونوس را «سیاره‌ی شوروی» بخواند. اخیراً دانشمندان آکادمی علوم روسیه اظهار داشتند که در حین آنالیز عکس‌های به دست آمده از کاوش‌های شوروی، اشیایی را یافته‌اند که مکانشان را تغییر داده‌اند و حتی می‌توانند به طور بالقوه زنده باشند.

۱. اشاره به مجموعه کاوش‌های ونرا که در خلال سال‌های ۱۹۶۱ تا ۱۹۸۴ صورت گرفت، دارد. در این برنامه ۱۰ کاوشگر با موفقیت روی سطح سیاره‌ی ونوس فرود آمدند و تصاویری با وضوح بسیار بالا از سطح این سیاره تهیه و به زمین مخابره کردند.

Огромный отрыв Советского Союза от конкурентов в исследованиях Венеры способствовал тому, что США называли Венеру «советской планетой». Недавно ученые Российской академии наук, анализируя снимки Венеры, полученные еще советскими экспедициями, заявили, что обнаружили на них объекты, которые меняли свое местоположение и даже потенциально могут быть живыми.

ВЕНЕРА-14 ОБРАБОТКА ИППИ АН СССР И ЦДКС

ВЕНЕРА-14 ОБРАБОТКА ИППИ АН СССР И ЦДКС

ВЕНЕРА-13 ОБРАБОТКА ИППИ АН СССР И ЦДКС

ВЕНЕРА-14 ОБРАБОТКА ИППИ АН СССР И ЦДКС

Русская народная песня II .

В последние месяцы гигантские облака из-за коронавируса блокируют наше жизненное солнце, и мы все ждем самого маленького окна, чтобы увидеть наше солнце.

В предыдущей статье мы говорили, что если еще будет благоприятная возможность, мы обязательно продолжим обсуждение русской народной музыки.

Мы уже упоминали, что количество и разнообразие русской народной музыки и песен настолько велико, что нам нужно много времени, чтобы описать и изучить их. В этой статье мы пытаемся объяснить и интерпретировать одну из русских народных песен с разных сторон.

Песня под названием: « **черный ворон** ».

Этот гимн настолько популярен среди россиян, что большинство из них с тараются запомнить его слова. Недавно был снят мини-сериал «Чернобыль».

(**ЧЕРНОБЫЛЬСКАЯ ТРАГЕДИЯ**

Участники ликвидации последствий аварии на Чернобыльской АЭС Сергей Горбенко и Феликс Артеменко восстановили хронику событий 1986 года.) в эпизоде 4 есть часть, в которой транслируется именно эта фольклорная песня.

История песни «Чёрный ворон»

Хотя слова знаменитой композиции, похоже, действительно сложил народ, в основе текста лежит стихотворение «Под ракитю зелёной», которое сочинил Николай Фёдорович Верёвкин из Невского пехотного полка. В 1837 году произведение мало кому известного унтер-офицера напечатал журнал «Библиотека для чтения».

Под это настроение идеально подходит старый романс «Чёрный ворон», традиционно считающийся народной казачьей песней.

*Под ракитю зелёной
Русский раненый лежал,
Ко груди, штыком пронзённой,
Крест свой медный прижимал.
Кровь лилась из свежей раны
На истоптанный песок;
Над ним вился чёрный ворон,
Чуя лакомый кусок.
«Ты не вейся, чёрный ворон,
Над моею головой!
Ты добычи не дождёшься,
Я солдат еще живой!
Ты слетай в страну родную,
Отнеси маменьке поклон.
Передай платок кровавый
Моей жёнке молодой».

موسیقی مردمی روسی II •

*زیر بوته سبز
مجروحان روسی بر روی زمین افتاده اند،
سینه‌ی سربازان با سرنیزه سوراخ شده،
او صلیب مس خود را فشرده
خونش از زخم تازه
روی شن و ماسه‌ی لگدمال شده سرازیر شد
کلاغی سیاه بالای سر او می چرخید
بوی طعمه توجه او را به خود جلب کرده بود

«بالای سر من هی نچرخ کلاغ سیاه
منتظر شکار ت نباش
من هنوز سربازی زنده‌ام
به سمت سرزمین مادری ام پرواز کن
به مادرم سر تعظیم فرود آور
دستمال خونین را هم به دست همسر جوانم
برسان.»

بر اساس شعر ورو کین، مردم نسخه‌های
مختلفی از این آهنگ را ساختند که به
طور سنتی به سبک عاشقانه‌های به
اصطلاح بی‌رحمانه اجرا میشد. این ژانر با
نمایش افراطی احساسات، درام اغراق آمیز
و شخصیت‌های رنگارنگ مشخص می‌شود. عاشقانه
های بی‌رحمانه به ویژه در میان طبقه
متوسط محبوب بود.

در این چند ماه اخیر ابرهای غول آسای
کرونا جلوی خورشید زندگی رو گرفته،
همه‌ی ما در انتظار دیدن روزنه‌ای از
خورشید هستیم. در مقاله‌ی قبلی هم گفتیم
که اگر عمر و فرصتی باقی بود، حتما به
ادامه‌ی بحث موسیقی فولکلور مردم روسیه
خواهیم پرداخت.

قبلا هم اشاره کردیم که تعداد و تنوع
موسیقی و سروده‌های مردمی روسی به اندازه‌ای
است که به منظور توصیف و بررسی آنها
به زمان زیادی احتیاج داریم. در این مقاله
سعی داریم از زوایای مختلف یکی از
سروده‌های مردمی روسیه را تفسیر کنیم.

سروده‌ای به نام «زاغ سیاه»

این سرود در میان مردم روسیه به قدری
محبوب است که اکثرا سعی می‌کنند
متن آن را به ذهن بسپارند. اخیرا مینی
سریالی به نام «چرنوبیل» (تراژدی
چرنوبیل، سرگی گوربنکو و فلیگس
آرتمنکو، افرادی هستند که در تصفیه
پایمدهای حادثه‌ی ناگوار نیروگاه هسته
ای چرنوبیل حضور داشتند و وقایع سال ۱۹۸۶
را بازسازی کردند.) ساخته شده است، که
در قسمت چهارم این مینی سریال نیز این
موسیقی مردمی پخش می‌شود.

تاریخچه آهنگ و سروده‌ی مردمی «Black Raven»

درست است که به نظر می‌رسد ترکیب
اسمی این فولکلور توسط مردم انجام شده
است، اما متن سروده برگرفته از شعر
"زیر بوته‌ی سبز" که توسط نیکولای
فدورویچ ورو کین سرهنگ پیاده نظام
نوسکی سروده شده، می‌باشد.
در سال ۱۸۳۷، کاریک افسر درجه‌دار ناشناس
توسط مجله «کتابخانه برای مطالعه» منتشر
شد.

عاشقانه قدیمی «زاغ سیاه»، که به طور
سنتی یک آهنگ قومی قزاق در نظر
گرفته می‌شود، با این سروده به شکل
فوق‌العاده‌ای مطابقت و شباهت دارد.

На основе стихотворения Верёвкина люди сочинили несколько вариантов песни, которую традиционно исполняли в стиле так называемых жестоких романсов.

Для этого жанра характерны экстремальные проявления чувств, гиперболлизированная драматичность и колоритные персонажи. Жестокие романсы были особенно популярны в мещанской среде.

Этот романс полюбили казаки. В книге «Картины былого Тихого Дона» генерал-майор Пётр Николаевич Краснов называет «Чёрного ворона» песней донского казачества периода войны на Кавказе 1817 – 1864 г.г.

Во время тяжёлой борьбы с кавказскими горцами много было совершено подвигов донскими казаками. Очень часто им приходилось в одиночку обороняться от многочисленного и злобного неприятеля. Подвиги, совершённые донскими казаками во время этой шестидесятилетней войны, так многочисленны, что нет возможности перечислить их все.

Много казаков полегло в горах и долинах Кавказа, и над их никому не известными могилами нет ни креста, ни памятника. Погибшие в одиночку, без свидетелей, донцы умирали в горах, окружённые воронами да хищными орлами. Там зародилась и эта печальная песня казачья.

Смысл песни «Чёрный ворон»

В словах композиции рассказывается о погибающем от ран казаке. Он обращается к птице с просьбой отнести семье весточку о его кончине.

Интересные факты

• В 1934 году песня в версии композитора Гавриила Попова вошла в знаменитый фильм «Чапаев».

• Также «Чёрный ворон» звучит в комедии «Особенности национальной охоты» и фильме «Орда».

Народный шедевр «Чёрный ворон»:

Чёрный ворон, чёрный ворон,
Что ты вьёшься надо мной?
Ты добычи не дождёшься,
Чёрный ворон, я не твой!

Что ты когти распускаешь
Над моею головой?
Иль добычу себе чаешь?
Чёрный ворон, я не твой!

Завяжу смертельную рану
Подарённым мне платком,
А потом с тобой я стану
Говорить всё об одном.

Полети в мою сторонку,
Скажи мамёнке моей,
Ты скажи моей любезной,
Что за родину я пал.

Отнеси платок кровавый
Милой любушке моей.
Ты скажи — она свободна,
Я женился на другой.

и это была история о черном вороне, надеюсь, вам понравилось.

من زخم فانی خود را با دستمالی که به
من داده اند، بسته‌ام.
و سپس با تو همراه می‌شوم
تا به همه بگویی

به سرزینم پرواز کن
به مادرم بگو
به نازنینم بگو
که در راه وطن رفتم.

دستمال خونینم را بردار
به عشق عزیزم بده
بهش بگو عزیزم آزاد است
من با شخص دیگری ازدواج کرده‌ام.

و این بود گزیده‌ای از تاریخچه و داستان
این سروده و موسیقی ملی روسی، امیدوارم
که از مطالب ارائه شده لذت برده باشید.

منابع

https://www.kp.ru/best/msk/chernobyl_tragedy/
<https://matveychev-oleg.livejournal.com/9807598.html>

<https://tass.ru/spec/chernobyl>
<https://www.kinopoisk.ru/series/1227803/>
<https://chernobyl-zone.info/istoriya-chernobylya-do-i-posle-avarii.html>
<https://song-story.ru/cherniy-voron/>
<https://zen.yandex.ru/media/id/5bc1d4df35b68100aa414a64/chernyi-voron-narodnyi-shedevr-v-ispolnenii-rokmuzykantov-5e45edef5bdc2e1b307d04a2>

<https://matveychev-oleg.livejournal.com/9807598.html>

http://www.russian-song.com/cherny_voron_it.html

این عاشقانه را قزاق‌ها دوست داشتند. در کتاب «تساویر دون آرام گذشته»، سرلشکر پیوتر نیکولایویچ کراسنف «کلاغ سیاه» را آهنگ قزاقان دان در زمان جنگ در قفقاز در سالهای ۱۸۱۷-۱۸۶۴ می‌خواند. در طول مبارزه سخت با کوهنوردان قفقاز، بسیاری از اقدامات توسط قزاقان دان انجام شد. غالباً آنها مجبور بودند به تنهایی در برابر دشمن شرواز خود دفاع کنند. شاهکارهایی که دون قزاق‌ها در طول این جنگ شصت ساله انجام داده‌اند، آنقدر زیاد است که ذکر همه آنها غیرممکن است.

بسیاری از قزاق‌ها در کوه‌ها و دره‌های قفقاز گشته شدند و بر فراز گورهای ناشناخته آن‌ها نه صلیبی وجود دارد و نه بنای یادبود. کسانی که به تنهایی و بدون شاهد جان خود را از دست دادند، مردم دن در کوه‌ها، در محاصره کلاغ‌ها و عقاب‌های درنده، جان خود را از دست دادند. در آنجا بود که این آهنگ غمگین قزاق متولد شد.

مفهوم سروده ی مردمی «زاغ سیاه»

کلمات این ترکیب حکایت از کشته شدن سرباز قزاق به خاطر عمق جراحتش دارد. او با درخواستی به پرنده روی می‌آورد تا خبر مرگش را به خانواده برساند.

حقایق جالب توجه

در سال ۱۹۳۴ این ترانه در نسخه آهنگساز گاواریل پوپوف در فیلم معروف «چاپایف» گنجانده شد..

• همچنین این زاغ در کمدی «ویژگی‌های شکار ملی» و فیلم «Horde» آواز سومی دهد.

شاهکار فولکلور «زاغ سیاه»

زاغ سیاه، زاغ سیاه
چرا بالای سرم در هوا معلقی؟
منتظر شکار ت نباش
زاغ سیاه، من مال تو نیستم
که چنگال‌هایت را پهن می‌کنی روی سرم؟
زاغ سیاه، من مال تو نیستم!

Терменвокс

Первый в истории электронный музыкальный инструмент был изобретен в России в 1919/1920 годах. Назван по имени изобретателя Льва Сергеевича Термена.

Последнее десятилетие во всем мире отмечается небывалым всплеском интереса к этому удивительному инструменту. Звук из инструмента возникает не от касания, а только от движений рук исполнителя в пространстве перед специальными антеннами. При этом со стороны кажется, что звук возникает из ниоткуда.

Инструмент предназначен для исполнения любых (классических, эстрадных, джазовых) музыкальных произведений в профессиональной и самодеятельной музыкальной практике, а также для создания различных звуковых эффектов (пение птиц, свист и др.), которые могут найти применение при озвучивании кинофильмов, и в театральных постановках.

Существует несколько разновидностей терменвокса, различающихся конструкцией. Одним из первых композиторов, обративших внимание на Терменвокс, был Д. Шостакович, который использовал его в музыке к фильму «Одна» (1931). Звук терменвокса можно услышать в советских кинокартинах «Подруги» (1935), «На семи ветрах» (1962),

ساز ترمین

ترمین ، اولین ساز موسیقی الکترونیکی در تاریخ است. که در سال ۱۹۱۹/۱۹۲۰ در روسیه اختراع شد و از روی نام مخترع دستگاه "لئو ترمین" نام گذاری شده است. در طول یک دهه گذشته، در سراسر جهان علاقه بی سابقه‌ای نسبت به این ابزار شگفت انگیز وجود داشته است. در تولید صدا در این ساز به هیچ عنوان دستگاه لمس نمی شود بلکه ، تنها با حرکت دستان نوازنده در فضای جلوی آنتن‌های مخصوص، صدا تولید می‌شود. این درحالی است که، از بیرون بنظر میرسد که صدا از هیچ‌جا پخش نمی‌شود.

این ساز شگفت‌انگیز برای اجرای هر سبک موسیقی (کلاسیک ، پاپ ، جاز) ، ترمین موسیقی به صورت حرفه‌ای و آماتور و همچنین برای ایجاد جلوه‌های مختلف صوتی (آواز پرندگان ، صوت زدن و...) در نظر گرفته شده است که میتوان از آن برای صداگذاری فیلم‌ها و تئاتر استفاده کرد. انواع مختلفی از این ساز وجود دارد که از نظر طراحی با یکدیگر متفاوت‌اند. یکی از اولین آهنگسازانی که به این ساز توجه نشان داد، Shostakovich بود. که از آن در موسیقی فیلم "تنهایی" محصول سال (۱۹۳۱) استفاده کرد.

«Большое космическое путешествие» (1975) и в комедии «Иван Васильевич меняет профессию» (1973) где звук инструмента применялся как звуковой эффект. Сейчас в мире есть всего две школы, где можно обучиться игре на терменвоксе: в Японии и в России. Российскую школу возглавляет правнук Льва Термена – Петр Термен. Школа в Японии, обучающая игре на терменвоксе, работает под руководством Масами Такэути. Начальники обеих школ выполняют активную работу и сотрудничают друг с другом.

Трещотка

Состоят трещотки из набора 14-20 тонких дощечек длиной 16-18 см, сделанных обычно из дуба и соединённых между собой плотной верёвкой, продетой в отверстия верхней части дощечек. Для того, чтобы дощечки вплотную не прикасались друг к другу, между ними вверху вставлялись небольшие пластинки из дерева шириной приблизительно 2 см. Простота конструкции обеспечивала трещоткам большую популярность в стародавние времена. Впрочем, в настоящее время трещотка с успехом применяется в качестве одного из основных инструментов в народно-инструментальных ансамблях, наряду с гармонью, деревянными ложками и гусями. Трещотка изготавливается обязательно из совершенно сухого дерева, желательнее дуба – именно это обеспечивает музыкальные свойства инструмента. Держат трещотку обычно на уровне головы или груди, а иногда выше. Использование трещоток в свадебном обряде позволяет предположить, что в прошлом этот инструмент кроме музыкальной, выполнял ещё и мистическую функцию оберегания молодых от злых духов.

صدای این ساز در فیلم های شوروی :
دوست _ ۱۹۳۵
هفت باد _ ۱۹۶۲

سفر بزرگ فضایی _ ۱۹۷۵ شنیده می شود.
و در کمدی " ایوان واسیلیچ شغل خود را عوض می کند " محصول سال ۱۹۷۳ ، از صدای این ساز به عنوان موسیقی فیلم استفاده شده است. اکنون دو مدرسه در ژاپن و روسیه تنها مدارس جهان هستند که نوازندگی با آن را آموزش می دهند. ریاست مکتب روسی توسط نوه ی لئو ترمین (پیتر ترمین) اداره می شود. همچنین مدرسه ی دیگری در ژاپن وجود دارد که توسط (ماسامی تاوچی) اداره میشود. در حال حاضر رؤسای هر دو آموزشگاه به طور فعال با یکدیگر همکاری می کنند.

ترشتکا

ترشتکا ، ساز کوبه ای روسی است که در زمان های قدیم ، بسیار شناخته شده بود. این ساز شامل مجموعه ای از ۱۴_۲۰ تخته نازک به طول ۱۶_۱۸ سانتی متر است که معمولاً از بلوط ساخته شده است. و با یک طناب از طریق سوراخ های قسمت فوقانی تخته ، متراکم و متصل می شوند. و برای اینکه تخته ها خیلی به یکدیگر نزدیک نشوند صفحات چوبی کوچکی که تقریباً ۲ سانتی متر عرض دارند در بالای آنها قرار داده شده است. سادگی این طرح باعث شده که ترشتکاها در زمان های قدیم بسیار محبوب باشند. با این حال در حال حاضر این ساز، با موفقیت به عنوان یکی از سازهای اصلی در مجموعه سازهای مردمی به همراه اکاردئون، لژکی (قاشق چوبی) و گوسلی مورد استفاده قرار می گیرد. ترشتکا مخصوصاً از چوب کاملاً خشک و ترجیحاً چوب بلوط ساخته می شود. چراکه این همان چیزی است که می تواند خواص موسیقی ساز را به خوبی تضمین کند. ترشتکا را معمولاً بالای سر یا قفسه سینه و گاهی بالاتر نگه می دارند. اگر قصد خرید یک سوغاتی خاص از روسیه را دارید، این ساز میتواند هدیه ی خوبی باشد.

Если вы планируете купить антикварный сувенир из России, этот инструмент может стать хорошим подарком.

Ложки

Ложки — древнейший славянский ударный музыкальный инструмент. Музыкальные ложки по внешнему виду мало чем отличаются от обычных столовых деревянных ложек, только выделяются они из более твёрдых пород дерева. Кроме того, музыкальные ложки имеют удлинённые рукоядки и отполированную поверхность соударений.

Иногда вдоль рукоядки подвешивают бубенцы. В игровой комплект ложек могут входить 2, 3 или 4 ложки среднего размера и одна большей величины. И поскольку они различаются по размеру, также издают разные звуки. Время возникновения на Руси ложек как музыкального инструмента пока не установлено. Первые довольно подробные сведения о них появляются в конце XVIII века и свидетельствуют о широком распространении их среди крестьян. Некоторые исследователи предполагают, что ложки возникли у русских в подражание испанским кастаньетам. Ударные инструменты использовались в военном деле, охоте, ритуалах, а также в качестве музыкального инструмента для ритмического сопровождения в песнях или танцах. Существует множество приёмов игры на ложках. Обычно в игре одного исполнителя используются три ложки. Две из них закладываются между пальцами левой руки, третья берётся в правую. Первые две служат как бы двойной «наковальней» по которой бьют третьей ложкой.

لژکی، یکی از قدیمی ترین سازهای کوبه‌ای اسلاوی به شمار می‌آید. لژکی‌ها از نظر ظاهری تفاوت چندانی با قاشق‌های معمولی ندارند، فقط آن‌ها از چوب‌های سخت‌تر ساخته شده‌اند. و علاوه بر این دارای دسته‌های دراز و سطح صیقلی هستند و در طول بعضی از آنها زنگ‌هایی آویزان می‌شود. مجموعه لازم برای نوازندگی این ساز شامل ۲، ۳ و یا ۴ قاشق می‌باشد و از آنجایی که اندازه این سازها با یکدیگر تفاوت دارد، صداهای متفاوتی نیز ایجاد می‌کنند. زمان ظهور لژکی در روسیه به عنوان یک ساز موسیقی هنوز اثبات نشده اما اولین اطلاعات کامل درباره‌ی آنها مربوط به اواخر قرن هجدهم می‌باشد و گواهی بر توزیع گسترده آن‌ها در بین دهقانان دارد. برخی از محققان معتقدند که روس‌ها به واسطه تقلید از کاست‌های اسپانیایی، این ساز را اختراع کرده‌ند.

در گذشته از این سازهای کوبه‌ای در جنگ، شکار، آئین و مراسمات، و همچنین برای همراهی ریتمیک در ترانه‌ها و یا رقص‌ها استفاده می‌کردند. و اما برای نوازندگی این ساز روش‌های زیادی وجود دارد. معمولاً نوازنده از سه قاشق استفاده می‌کند. دو قاشق را در بین انگشتان دست چپ گذاشته شده و سومین قاشق در دست راست قرار می‌گیرد. و ضرباتی با قاشق سوم بر روی دو قاشق در دست چپ زده می‌شود.

Астрахань

آستاراخان

старейший город Нижнего Поволжья, крупнейший административный центр южного региона, а также – Жемчужиной Нижнего Поволжья. Это уникальный мультикультурный город, в котором проживают представители более чем 100 национальностей. Здесь представлено 20 вероисповеданий.

آستاراخان قدیمی ترین شهر واقع در منطقه رود ولگا است که بزرگترین مرکز اداری پایگاه جنوبی روسیه محسوب می شود و آن را مروارید منطقه ولگا می نامند. این شهر در لیست ۱۱۵ شهر از کشورهای دارای ارزش تاریخی قرار دارد. آستاراخان یک شهر منحصر به فرد با گونه های فرهنگی مختلف است که در آن نمایندگان بیش از ۱۰۰ ملیت زندگی می کنند. همچنین در این شهر ۲۰ فرقه مذهبی با عقاید متنوع وجود دارد.

История Астрахани берет свое начало во второй половине 13 века. Хаджи-Тархан был расположен на западном берегу реки Волги и являлся ставкой татарскому хану Сартаку. Выгодно располагаясь на пересечении основных торговых путей, городок был центром розничной и оптовой торговли всей "Золотой Орды"

تاریخچه ای آستاراخان از نیمه دوم قرن سیزدهم آغاز می شود. شهر حاجی تارخان (Астрахан) (Хаджи-Тархан или Аждархан) که در کرانه غربی رود ولگا واقع شده بود، مقر تاتارخان سرتاک بوده است. این شهر که در تقاطع مسیرهای اصلی تجاری واقع شده بود، مرکز تجارت خرده فروشی و عمده فروشی "گروه مغولان ترکان طلایی" (Золотая Орда) (به اصطلاح بخش شرقی گسترده امپراتوری مغول) بوده است.

В 1459 г Хаджи-Тархан стал столицей Астраханского царства, заключившего в 1533 г торгово-политический договор с Русским государством. Во времена Ивана Грозного ханство было упразднено и в 1556 г его территория, издавна имеющая огромное экономическое и политическое значение для московских княжеств, вошла в состав России. Сам город из оборонительных соображений был перенесен на бугор и обнесен каменной крепостью. Однако в XVI веке Астрахань присягнула на верность русскому царю и сдалась без боя.

در سال ۱۴۵۹، شهر حاجی تارخان به پایتخت پادشاهی آستاراخان درآمد که در سال ۱۵۳۳ یک قرارداد تجاری سیاسی با دولت روسیه منعقد کرد. در زمان ایوان مخوف، تشکیل دولت تحت حاکمیت خانان (ханство) منسوخ شد و در سال ۱۵۵۶ قلمرو آن، که از مدت ها پیش دارای اهمیت اقتصادی و سیاسی بسزایی برای پادشاهان مسکو محسوب میشد، بخشی از روسیه بشمار آمد. این شهر به دلیل ملاحظات دفاعی به تپه منتقل شد و با قلعه سنگ محاصره گشت. با این حال در قرن شانزدهم، آستاراخان با تزار روس بیعت کرد و بدون جنگ و جدال تسلیم شد.

Главным городом в Губернии Астрахань, которая являлась ранее крепостью, получила по указу Петра 1 в 1717 году. К концу 19 века в Астрахани проживало более 112 тысяч жителей, 86,5 тысяч из них были русские.

Расстояние до Москвы - 1411 км. Город общей площадью чуть более 208 кв. км.

شهر اصلی در استان آستاراخان، که قبلاً فقط یک قلعه بود، به دستور پیتر کبیر در سال ۱۷۱۷ به تصرف آنها درآمد. تا پایان قرن نوزدهم، بیش از ۱۱۲ هزار نفر در آستاراخان زندگی می کردند که ۸۶.۵ هزار نفر آنها تبعه روس بودند. این شهر مرزهای فعلی خود را در سال ۱۹۴۳ به دست آورد.

مسافت این شهر تا مسکو ۱۴۱۱ کیلومتر و مساحت کل شهر بیش از ۲۰۸ هزار کیلومتر مربع می باشد. موقعیت جغرافیایی مناسب این شهر، آن را به یک مرکز حمل و نقل بسیار مهم برای منطقه ولگا تبدیل کرده است. علاوه بر خطوط هوایی و ریلی، بندرهای رودخانه ای و دریایی در آستاراخان وجود دارد. امروزه شهر آستاراخان یک منطقه پررونق است که به طور مستمر در توسعه اجتماعی-فرهنگی و صنعتی-اقتصادی در حال پیشرفت می باشد.

Географически выгодное расположение города сделало его очень важным транспортным узлом Нижнего Поволжья: помимо авиа- и железнодорожного сообщения в Астрахани функционирует речной и морской порты. Город Астрахань в наши дни - это процветающий, постоянно совершенствующийся в социально-культурном и промышленно-экономическом развитии регион.

آب و هوای آستاراخان

منطقه آستاراخان در یک منطقه معتدل آب و هوایی با دمای هوای پایین در زمستان و تابستان های گرم با رطوبت کم واقع شده است. دشت های مسطح واقع در ضلع شمالی منطقه آستاراخان، نفوذ آزادانه توده های حامل سرمای قطب شمال را تسهیل می کند. بنابراین دمای هوا در هر فصلی از سال می تواند کاهش یابد. میزان بارندگی کم، اما پراکنده است. در تابستان بارش های شدید همراه با رعد و برق، اغلب همراه با تگرگ وجود دارد. در زمستان، برف اغلب همراه با رطوبت هوا و باران وجود دارد.

Климат Астрахани

Астраханский регион расположен в умеренном климатическом регионе, где зимой наблюдаются низкие температуры, а лето жаркое, с пониженной влажностью. Равнинный рельеф в северной стороне области способствует свободному проникновению холодных арктических масс, поэтому температура может понижаться в любой период года. Осадков выпадает немного, но они отличаются обильностью: летом бывают ливневые дожди, с грозами, нередко с градом. Зимой - снег, зачастую мокрый, возможен зимой и дождь.

سردترین هوای این ناحیه در ماه ژانویه است با دمای هوا -۵...-۹. گرمترین ماه جولای است با دمای +۲۹ ... +۳۴. رطوبت هوا در تابستان بیش از ۴۵ درصد نیست. زمستان دارای جو ناپایدار است و اغلب روزها هوا ابریست. فصل بهار بسیار کوتاه است؛ حدود یک ماه ونیم. اما تابستان تقریباً پنج ماه طول می کشد. پاییز با کاهش شدید دما آغاز می شود و در ماه سپتامبر، اولین سرما و یخبندانها بوجود می آید. منطقه آستاراخان از ویژگی عدم تطابق بین فصول آب و هوایی و تقویم برخوردار است. گاهی اوقات بادهای شدید تا ۲۰ متر بر ثانیه میوزد. در سال ۱۹۴۵، در یکی از این مناطق، گردبادی ویرانگر با سرعت حدود ۴۵ متر بر ثانیه بوقوع پیوست. اما به طور کلی، آستاراخان دارای آب و هوای مطلوبی می باشد.

Наиболее холодным месяцем в регионе является январь с температурой воздуха $-5...-9$. Самый жаркий – июль: $+29...+34$. Влажность воздуха в летний период не более 45%. Зимняя погода отличается неустойчивостью и преобладанием пасмурных дней. Весна очень короткая, всего 1,5 месяца, зато лето длится почти 5 месяцев. Для осени характерно резкое снижение температуры и в сентябре возможны уже первые заморозки. Вообще для Астраханского региона характерно несоответствие климатических сезонов календарным. Изредка могут дуть довольно сильные ветры – до 20 м/сек. В 1945 г в одном из районов области произошел разрушительный смерч со скоростью ветра около 45 м/сек. Но в целом астраханский климат более чем благоприятный.

اکولوژی آستاراخان

متأسفانه، توسعه فعال اقتصادی تأثیر مطلوبی بر وضعیت اکولوژیکی شهر ندارد. بوم‌شناسی منطقه تحت تأثیر ویژگی‌های اقلیمی و فعالیت‌های انسانی می‌باشد.

Экология Астрахани

Активное экономическое развитие, к сожалению, не благоприятно отражается на экологической ситуации в городе: здесь она достаточно напряженная. На экологию региона влияют и климатические особенности, и активная жизнедеятельность человека.

در مناطق شهری، منابع اصلی آلودگی شرکت‌های صنعتی، خدمات عمومی و رفاهی و البته وسایل نقلیه که سهم آن‌ها در آلودگی ۷۰٪ است، می‌باشد. با توجه به ویژگی‌های طبیعی و خاص موجود در شهر، هیچ‌گونه شرایطی برای احداث بزرگراه‌های وسیع وجود ندارد. امکانات طرح‌ریزی شهر با خیابان‌های پر پیچ‌وخم و بسیاری از تقاطع‌ها فقط منجر به افزایش آلودگی هوای می‌گردد.

В городской черте основными источниками загрязнения являются промышленные предприятия, объекты коммунального хозяйства и, конечно, автотранспорт, доля которого в загрязнении составляет 70%. В силу специфических природных особенностей в городе нет условий для строительства просторных автомагистралей, а особенности городской планировки с извилистыми улицами и множеством перекрестков только способствуют высокой загазованности воздуха.

یک عامل جدی موثر در وخامت اوضاع زیست محیطی در آستاراخان، نبودن فضای سبز کافی در شهر به دلیل شرایط آب و هوایی است. جاری شدن سیلاب‌های مکرر باعث نامطلوب شدن کیفیت خاک می‌شود. کارخانه فرآوری گاز آکسارای عامل اصلی در آلودگی مناطق پیرامون آستاراخان محسوب می‌شود. آلودگی‌های زیست محیطی در این شهر دلیل گسترش بیماری‌های خاص در میان ساکنان آن شده است.

Серьезным фактором, влияющим на ухудшение экологической обстановки в Астрахани, является недостаточное озеленение города по причине климатических особенностей: частые ливневые подтопления ухудшают качество почвы. «Лидером» в загрязнении окружающих Астрахань территорий считается Аксарайский газоперерабатывающий завод. Экологический дискомфорт в городе является причиной развития специфических заболеваний среди его жителей. Чаще всего.

Население Астрахани

Астраханский регион отличается многонациональным составом населения. Из 531 тысячи городских жителей большинство составляют русские. Преобладает женская половина: 1134 женщины на каждую 1000 мужчин. Процентный состав национальностей выглядит следующим образом: русские – 78%, татары – 7%, казахи – 5%, азербайджанцы – 1,3%.

جمعیت آستاراخان

منطقه آستاراخان دارای جمعیت چند ملیتی می باشد. از ۵۱۳ هزار نفر شهرنشین، اکثریت آنها تبعه روس هستند. جمعیت خانم ها نیز نسبتاً غالب است. درصد تشکیل ملیت ها به شرح زیر می باشد:
روس ها ۷۸٪، تاتارها ۷٪، قزاق ها ۵٪، آذربایجانی ها ۱.۳٪.

В последние годы в результате постоянных миграций появилась тенденция к росту численности в городе народностей из Северного Кавказа. Средний возраст жителей Астрахани составляет 36 лет. Доля трудоспособного населения около 60%. Достаточно большая занятость в сфере услуг и агропромышленном секторе, более 20% трудоспособных жителей города заняты в образовании и здравоохранении.

در سال های اخیر، در نتیجه مهاجرت های دائمی، روند افزایش گروه های قومی در این شهر از قفقاز شمالی وجود داشته است. میانگین سنی ساکنان آستاراخان ۳۶ سال است. سهم جمعیت توانمند حدود ۶۰٪ است. اشتغال کافی در بخش خدمات و بخش صنایع و کشت وجود دارد و بیش از ۲۰٪ از ساکنان توانمند شهر در آموزش و پرورش و مراقبت های بهداشتی مشغول به فعالیت می باشند.

افراد مشهور آستاراخان

آستاراخان زادگاه بسیاری از افراد مشهور، از جمله شاعران، هنرمندان، بازیگران و قهرمانان جنگ و کار است.

واسیلی تریداکوفسکی (Василий Тредиаковский)، شاعر و دانشمند برجسته روسی، در سال ۱۷۰۳ و باریس روستودیف (Борис Кустодиев)، یک هنرمند خارق العاده روسی با شهرت جهانی، نقاش، گرافیست و طراح صحنه در سال ۱۸۷۸ در این شهر چشم به جهان گشودند. پدر ولادیمیر لنین (Владимир Ленин) و بنیان گذار دولت شوروی، ایلیا اولیانوف (Илья Ульянов) نیز در اینجا متولد شدند. دروازه بان معروف رنات داسایف (Ринат Василий Тредиаковский) که بهترین دروازه بان جهان است در سال ۱۹۸۸، در آستاراخان متولد شد. سووراف (Александр Васильевич Суворов)، فرمانده روسی، چرنیشفسکی (Николай Гаврилович Чернышевский) نویسنده - دموکرات و انقلابی روسی، گورکی (Максим Горький) نویسنده برجسته روسی نیز مدتی در این شهر زندگی می کردند.

Знаменитые люди Астрахани

Астрахань – родина многих известных людей, среди которых поэты, художники, актеры, герои войны и труда.

В этом городе родился в 1703 г Василий Тредьяковский, выдающийся русский поэт и ученый, а в 1878 г –прекрасный русский художник с мировым именем Борис Кустодиев, живописец, график, сценограф. Так же здесь родился отец Владимира Ленина, основателя Советского государства – Илья Ульянов.

В Астрахани родился знаменитый голкипер Ренат Дасаев, лучший вратарь мира в 1988 г.

В этом городе проживали некоторое время: А. В. Суворов – русский полководец, Н. Чернышевский – русский писатель-демократ, революционер, А. М. Горький – выдающийся отечественный писатель.

Предприятия города Астрахань

В Астрахани действуют около 120 крупных предприятий. Основные направления промышленности города и области: судостроение, добыча газонефтяного природного сырья, тяжелая, рыбная, химическая промышленность, строительная отрасль.

Географическое расположение Астрахани в районе Волго-Каспийского бассейна определило развитие судостроительной сферы, а так же рыболовных и рыбоконсервных предприятий.

Экономика региона и города Экономика астраханского региона базируется на нефтегазодобывающей, энергетической и машиностроительной отраслях и на рыбном промысле. Область славится крупнейшим в Европе газоконденсатным месторождением.

شرکت‌های فعال در شهر آستاراخان

حدود ۱۲۰ شرکت بزرگ در آستاراخان مشغول فعالیت می‌باشند. فعالیت‌های عمده این شهر و منطقه عبارتند از:

کشتی‌سازی، استخراج گاز طبیعی و مواد اولیه نفتی، صنایع سنگین، ماهیگیری، صنایع شیمیایی، بخش ساخت و ساز.

موقعیت جغرافیایی آستاراخان در حوزه رودخانه ولگا و دریای خزر منجر به توسعه صنعت کشتی‌سازی و همچنین شرکت‌های ماهیگیری و تولید کنسرو ماهی گشته است.

اقتصاد منطقه و شهر آستاراخان مبتنی بر تولید نفت و گاز، انرژی و صنایع ماشین‌سازی و ماهیگیری است. این منطقه به بزرگترین میدان میعانات گازی در اروپا مشهور است.

Районы города

Астрахань поделена на четыре административно-территориальных района:

Советский район : самый молодой сформирован в 1975 г.

Кировский район : оформлен в 1936 г и является административным и культурным центром Астрахани.

Ленинский район : сформированный в 1946 г, отличается хорошо развитой и активной социальной и экономической жизнедеятельностью.

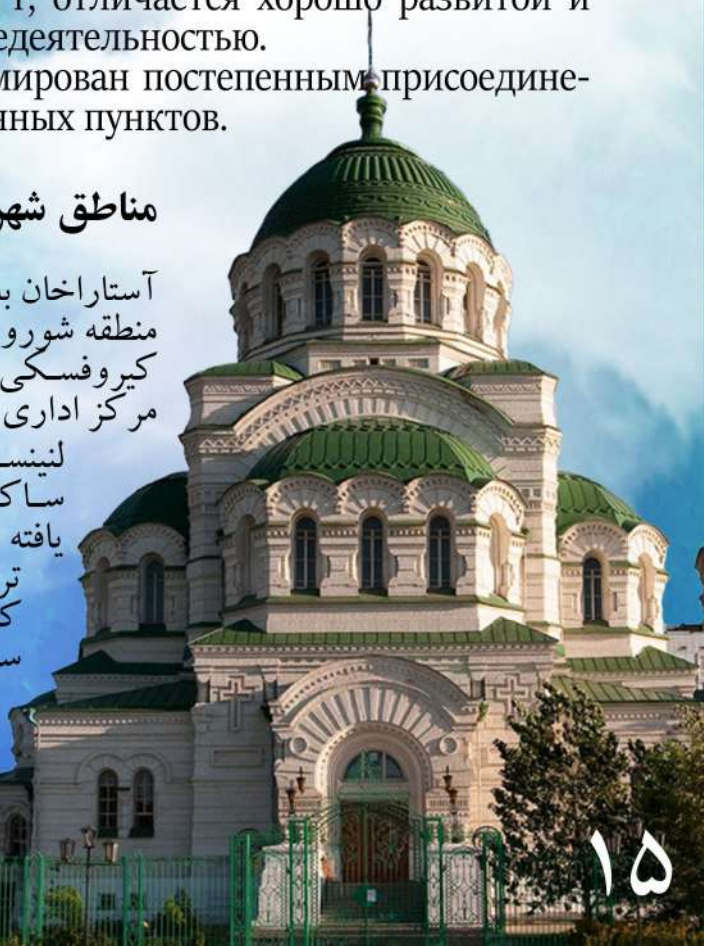
Трусовский район : образован в 1929 г, сформирован постепенным присоединением пригородных поселков и других населенных пунктов.

مناطق شهری

آستاراخان به چهار ناحیه اداری منطقه‌ای تقسیم شده است: منطقه شوروی: منطقه نوینی است که در سال ۱۹۷۵ تشکیل شده است. کیروففسکی: منطقه کیروففسکی در سال ۱۹۳۶ تشکیل شده است و به مرکز اداری و فرهنگی آستاراخان تبدیل گشته است.

لینینسکی: منطقه لینینسکی، که در سال ۱۹۴۶ تشکیل شده است، ساکنان آن دارای یک زندگی اجتماعی و اقتصادی توسعه یافته و فعال هستند.

تروسوففسکی: این منطقه در سال ۱۹۲۹ تشکیل شده است، که با پیوستن تدریجی شهرک‌های حومه‌ای و روستاها و سایر سکونتگاه‌ها شکل گرفته است.

Достопримечательности

Астрахань славится большим количеством достопримечательностей, это и архитектурные шедевры. Главной исторической достопримечательностью города по праву является астраханский кремль, строительство которого было завершено в 1558 г. Эта каменная крепость долгое время надежно защищала город от вражеских набегов. На территории кремля находятся несколько исторических памятников 16-18 веков: Троицкий собор, Архиерейский дом, Успенский собор и Кирилловская часовня.

Среди многочисленных культурно-исторических достопримечательностей города стоит упомянуть Астраханскую картинную галерею им. П. Догадина, ее основателя. Экспозиция галереи размещается в 23 залах старинного особняка и включает более 19 тысяч предметов. Это и уникальная коллекция древнерусских икон, и произведения русских художников 18-20 веков, в том числе 22 живописные картины Бориса Кустодиева.

جاذبه‌های گردشگری

آستاراخان به دلیل وجود تعداد زیادی جاذبه‌های گردشگری که شاهکارهای معماری هستند، مشهور شده است. کرملین آستاراخان در واقع جاذبه تاریخی اصلی این شهر است که ساخت آن در سال ۱۵۵۸ به پایان رسید. این قلعه سنگ برای مدت طولانی به طرز چشمگیری از شهر در برابر حملات دشمن محافظت می‌کرد. در ناحیه کرملین چندین اثر تاریخی مربوط به قرن ۱۸-۱۶ وجود دارد: کلیسای جامع ترویتسکی (Троицкий собор)، خانه آرخیрейسکی (Архиерейский дом)، کلیسای جامع اوسپنسکی (Успенский собор) و کلیسای مقدس کیریلووسکایا (Кирилловская часовня).

گالری هنری آستاراخان که بنیان‌گذار آن دوگادین (Догадин) است، در میان بسیاری از جاذبه‌های فرهنگی و تاریخی این شهر قابل توجه می‌باشد. نمایشگاه گالری در ۲۳ سالن از یک عمارت قدیمی واقع شده است و شامل بیش از ۱۹۰۰۰ موضوع می‌باشد. این مجموعه منحصر به فرد شامل نمادهای روسی باستان و آثار هنرمندان روسی قرن ۱۸-۲۰ است که دارای ۲۲ عدد تابلو نقاشی‌های زیبای باریس کاستودیف (Борис Кустодиев) است.

В список наиболее посещаемых туристических объектов можно включить следующие:

Набережная Астрахани, своим изяществом напоминающая европейский парк для отдыха. Здесь сосредоточено несколько оригинальных фонтанов, но главным является светомузыкальный фонтан.

Мост влюбленных - пешеходный мостик через реку Кутум, на котором молодожены по старой традиции завязывают ленточки семейного благополучия (для чего на мосту специально установлено металлическое деревце).

Памятник Петру 1 на набережной. Лебединое озеро в центре Астрахани, естественный водоем.

Астраханский аквариум, где живут 74 вида экзотических и местных рыб.

Среди многочисленных музеев Астрахани стоит упомянуть Краеведческий, музей культуры Астрахани, музей истории города, музей осетровых рыб, дом-музей В. Хлебникова, дом-музей Кустодиева, городской планетарий.

Астрахань также является символом вкуснейших арбузов в мире. В 2006 году в городе Кимизак к югу от Астрахани был открыт уникальный музей арбузов.

لیست پر بازدیدترین سایت های گردشگری به شرح زیر می باشد:

تفرجگاه آستاراخان (Набережная Астрахани) که یادآور یک پارک تفریحی اروپایی می باشد. چندین آبمای اصلی در اینجا متمرکز شده است، اما اصلی ترین آن آبمای نور و موسیقی است.

پل عاشقان (Мост влюбленных) یک پل عابر پیاده بر روی رودخانه کوتوم است که بر اساس سنن قدیمی، تازه عروس ها روی آن روبان هایی جهت رفاه و آسایش خانواده می بندند (یک درخت فلزی جهت این کار روی پل نصب شده است). بنای یادبود پیتر کبیر بر روی آبنا وجود دارد.

دریاچه قو (Лебединое озеро) واقع در مرکز آستاراخان بعنوان یک محزن طبیعی آب می باشد.

آکواریوم آستاراخان که در آن ۷۴ گونه ماهی های شگفت انگیز و محلی زندگی می کنند.

در میان موزه های متعدد آستاراخان، موزه تاریخ محلی (Краеведческий)، موزه فرهنگ آستاراخان، موزه تاریخ شهر، موزه ماهیان خاویاری، خانه موزه خلبنیکو (Хлебникова)، خانه موزه کوستادیف (Кустодиев) و سیارات شهری قابل ذکر است.

همچنین آستاراخان نمادی از هندوانه های خوش طعم در جهان می باشد. در سال ۲۰۰۶، یک موزه هندوانه بی نظیر در شهر کیمیزک واقع در جنوب آستاراخان ایجاد شد.

<https://mestoprozhivaniya.ru/ob-astrahani/>

<https://wikiway.com/russia/astrakhan/>

منابع:

مترجم: الناز فخرائی - کارشناسی ارشد زبان روسی - دانشگاه تهران - ورودی ۹۴

Кот-ворюга

گره دزد

Дом был маленький. Он стоял в старом заброшенном саду.ночью мы иногда просыпались от стука яблок, падавших с веток на крышу. В доме мы только ночевали. Все дни, с утра до темноты, мы проводили на берегу озера, где мы купались, ловили рыбу, варили на костре уху. Возвращались мы вечером, усталые, обгоревшие на солнце, со связкой серебристой рыбы. И каждый раз нас встречали рассказами о том, что и у кого украл рыжий кот, которого в деревне звали Ворюгой.

در يك باغ قديمي متروك خانه ي كوچكي قرار داشت. گاهي اوقات شبها از صدای سيب هايي كه از شاخه درخت به روى سقف مي افتادند از خواب بيدار مي شديم. ما فقط شب را در خانه سپري مي كرديم. تمام روز را، از صبح تا تاريكي شب، در ساحل درياچه مي گذرانديم. آبتني مي كرديم، ماهي صيد مي كرديم و سوپ ماهي مي پختيم. هنگام عصر خسته و سوخته زير نور خورشيد با دسته هاي ماهي نقره اي به روستا باز مي گشتيم و هر بار با اين قضيه روبه رو مي شديم كه گره حنائي چه چيزي از چه كسي دزديده، كه در روستا او را دزد مي ناميدند.

Это кот был бродяга и бандит. Он воровал все: рыбу, мясо, сметану и хлеб. При этом он так ловко прятался, что никто его толком не видел. Нам очень хотелось поймать Ворюгу и выдрать как следует.

Однажды утром, когда мы ещё завтракали, деревенские мальчики пребежали к нам и сказали, что кот бежал на рассвете по деревне с большой связкой рыбы в зубах. Эту рыбу мы принесли с озера вчера вечером. Это было уже не воровство, а грабёж средь бела дня. Мы были возмущены и поклялись поймать и наказать бандита. Мальчики вызвались нам помогать.

او يك گره و لگرد و راهزن بود و هر چيزي را مي دزديد: ماهي، گوشت، خامه ترش و نان. در ضمن، زير كانه پنهان مي شد به طوريكه كسي نمي توانست او را پيدا كند. ما خيلي مي خواستيم اين دزد را بگيريم و حسابي كتك اش بزويم.

يك روز صبح، زماني كه ما در حال خوردن صبحانه بوديم، بچه هاي روستا سمت ما دويدند و گفتند كه صبح زود گره درحالي كه دسته ماهي بزرگي به دندان داشت از روستا مي گريخت. آن ماهي ها را ديروز عصر ما از درياچه آورده بوديم. اين ديگر دزدی نبود، بلكه غارت بود آن هم در روز روشن. خشمگين بوديم و قسم خورديم كه او را به دام بيندازيم و غارتگر را مجازات كنيم. كودكان داوطلب شدند تا به ما كمك كنند.

Кот попался этим же вечером. Он украл с нашего стола, что стоял около домика, кусок колбасы и, несмотря на наши крики, полез с ним на дерево. Мы стали трясти дерево изо всех сил. Кот сердито завыл. Но вот сначала упала колбаса, а потом сорвался и кот.

Упав на землю, он подпрыгнул, как фотбольный мяч, и умчался под дом через узкий лаз. Мы закрыли лаз рыболовной сетью и стали ждать.

Кот не выходили. При этом он беспрерывно выл, как подземный дух, и это действовало нам на нервы. Тогда мы позвали Лёньку, самого ловкого и сообразительного среди деревенских мальчишек.

Лёнька взял тонкую бечёвку, прикрепил к ней рыбку и бросил её через лаз под дом. Вой тут же прекратился – кот схватил рыбку. Лёнька тянул бечёвку, кот сопротивлялся, но рыбу не выпускал. В конце концов его голова с рыбой в зубах показала из лаза. Лёнька схватил его и поднял над землёй. Мы впервые рассмотрели ворюгу. Это был тощий, несмотря на постоянное воровство, рыжий кот с разорванным ухом и коротким, видимо, оторванным хвостом.

Что с ним делать? – спросил Лёнька.

Выдрать! – сказал я.

Не поможет – У него характер такой. Попробуйте его накормить как следует. – предложение Лёнька.

Мы так и сделали. Посадили кота в чулан и дали ему замечательный ужин: мясо, рыбу, сырники со сметаной. Кот ел больше часа, и когда мы открыли дверь, он никуда не пытался бежать, вышел из чулана медленно и пошатываясь, сел около дома и стал умываться, поглядывая на нас зелёными нахальными глазами

گره همان شب به دام افتاد. او قطعه ای کالباس را از روی میز ما که در نزدیکی خانه قرار داشت دزدید و علیرغم فریادهای ما با آن از درخت بالا رفت. ما با تمام قدرت شروع به تکان دادن درخت کردیم. گره با عصبانیت زوزه ای کشید. اما اول کالباس افتاد و سپس گره سقوط کرد. او روی زمین افتاد و مثل توپ فوتبال پرید و از داخل حفره باریکی به زیر خانه گریخت. ما در مقابل حفره ی زیر خانه تور ماهی پهن کردیم و منتظر ماندیم. گره خارج نشد. در همین هنگام او پی در پی مثل یک روح زمینی زوزه می کشید و این کار او روی اعصابمان بود. در آن هنگام ما لینکا را صدا کردیم.

او باهوش ترین و زرنگ ترین بین بچه های روستا بولینکا طناب نازکی را برداشت، یک ماهی به آن گره زد و آن را به حفره خالی زیر خانه پرتاب کرد. زوزه همان موقع پایان گرفت. گره ماهی را قاپید. لینکا طناب را کشید. گره مقاومت می کرد اما ماهی را ول نمی کرد. در نهایت سر او با ماهی که بر دندان داشت از حفره خالی زیر خانه نمایان شد. لینکا او را گرفت و از روی زمین بلند کرد. ما اولین بار بود دزد را می دیدیم. با اینکه همیشه دزدی می کرد اما لاغر بود. گره حنائی با گوش پاره و کوتاه، آنگونه که معلوم بود با دم گنده شده.

Главная мысль

Главная мысль рассказа «Кот-ворюга» заключается в том, что необходимо любить и заботиться о животных, тогда они ответят тем же. В произведении наглядно проиллюстрирована пословица «Доброе слово и кошке приятно».

Вывод

Рассказ учит любить животных и в любом случае поступать с ними гуманно. Коту всего лишь была нужна еда и милосердие. Рыбаки поняли это и обрели надежного друга. Также в произведении высказана мысль о том, что за добро нужно платить добром. Даже животные понимают это и подчиняются этому закону.

"مراقبت کنید، در این صورت آنها به نوعی پاسخ محبت شما را می دهد. این کار، ضرب المثل "Доброе слово и кошке приятно" را به وضوح نشان می دهد.

نتیجه داستان

این داستان حکایت از آن دارد که حیوانات را دوست داشته باشیم و در هر صورت با آنها انسانی رفتار کنیم. گربه فقط به غذا و محبت احتیاج داشت. ماهیگیران این را فهمیدند و دوستی قابل اعتماد یافتند. این کار همچنین بیانگر این است که مهربانی، مهربانی می آورد؛ حتی حیوانات نیز این را درک می کنند و از این قانون پیروی می کنند.

لینکا پرسید: با او چه کار کنم؟
گربه با چشم های بسته شده و گوش های صاف منتظر بود.

من گفتم: او را بزنیم.
کمکی نخواهد کرد. شخصیت او اینطور است.

لینکا پیشنهاد داد: تلاش کنیم او را خوب سیر کنیم.

ما همین کار را انجام دادیم. گربه را در انباری نشانیدیم و به او شام عالی دادیم: گوشت، ماهی، چیز کیک با خامه ترش. گربه بیش از یک ساعت غذا خورد و وقتی ما در را باز کردیم، او هیچ تلاشی برای فرار کردن نکرد، از انبار به آرامی و تلوتلو زنان خارج شد، کنار خانه نشست و شروع به لیسیدن خودش کرد. با چشمان سبز گستاخانه نیم نگاهی به ما کرد.

گربه پیش ما ماند و زندگی کرد و از دزدی کردن دست کشید. مثل صاحب خانه و سرایدار شروع به راه رفتن در اطراف خانه و محیط باغ کرد. روزی مرغ ها از روی میز ما در باغ بالا رفتند و شروع به نوک زدن به بشقاب گندم سیاه آش کردند. گربه با زوزه خشمگین به آنها حمله کرد.

صدای هياهو و وحشت ناک مرغ ها بلند شد و با سروصدا از گربه فرار کردند. مرغ ها با تمام توان می دویدند اما گربه به آن ها رسید. گربه کنار آن ها دوید و با پنجه بر سر آن ها کوبید. از آن زمان مرغ ها دیگر از دزدی کردن ترسیدند و به محض دیدن گربه فرار می کردند. از آن به بعد ما نام او را از دزد به پلیس تغییر دادیم.

ایده اصلی

ایده اصلی داستان "گربه دزد" این است که لازم است حیوانات را دوست داشته باشید و از آنها

крестьянин и работник

крестьянин и работник
Когда у нас беда над головой,
То рады мы тому молиться,
Кто вздумает за нас вступиться;
Но только с плеч беда долой,
То избавителю от нас же часто худо:
Все взапуски его ценят,
И если он у нас не виноват,
Так это чудо.

Старик Крестьянин с Батраком
Шел под вечер леском
Домой, в деревню, с сенокосу,
И повстречали вдруг медведя носом к
носу.
Крестьянин ахнуть не успел,
Как на него медведь насел.
Подмял Крестьянина, ворочает, ломает,
И, где б его почать, лишь место
выбирает:
Конец приходит старику.
«Степанушка, родной, не выдай,
милый!» —
Из-под медведя он взмолился Батраку.
Вот новый Геркулес, со всей собравшись
силой.
Что только было в нем,
Отнес полчерепа медведю топором
И брюхо проколол ему железной вилой.
Медведь взревел и замертво упал:
Медведь мой издыхает.
Прошла беда; Крестьянин встал,
И он же Батрака ругает.
Опешил бедный мой Степан.
«Помилуй, — говорит, — за что?»
«За что, болванн! Чему обрадовался
сдуру?
Знай колет: всю испортил шкуру!»

Иван Андреевич Крылов

کشاورز و دهقان

پیر جهان دیده دل مرده ای
از بد ایام، دل آزرده ای
عمر گرانمایه عبث باخته
عزت و ذلت همه نشناخته
نی ز گلستان جهان برده بهر
خسته و وامانده از آسیب دهر
صبحگاهی از پی ره توشه‌ای
دیده فرودوخت به هر گوشه‌ای
دید به نخجیر گه جنگلی
مویه کنان خرس قوی هیکلی
گرسنه و آزور و کینه جو
از پی صیدی شده در جستجو
تا به خود آمد که گریزد چو تیر
شد به قوی پنجه محنت اسیر
نعره بر آورد که ای وای من
کیست که دارد سر پروای من
دوست و رفیقش که به همراه او
بود، پس آنکه بنشست روبرو
تیر چو الماس ز ترکش گشود
سینه آن خرس به هم دوخت زود
پیر سیه دل چو رها شد ز بند
گفت که کردی عمل ناپسند
حیف از آن پوست که بدریده شد
نوگل بختم ز قضا چیده شد
کاش بسویم تو نکردی گذر
کاش نبودی تو مرا چاره گر
گر که ز خرسم تو نکردی رها
پوست نمی گشت بدینسان تباه

ترجمه نثر فارسی افسانه چین است:

یک روز عصر کشاورز پیری به همراه یک دهقان که برای علف چینی و درو به جنگل رفته بودند، در راه بازگشت به خانه، ناگهان با خرسی روبه‌رو شدند. در یک چشم به هم زدن خرس به دهقان حمله کرده رویش نشست و شروع به چپ و راست کردن دهقان و پاره نمودن لباس هایش نموده و به دنبال انتخاب جایی مناسب از بدن او برای خوردن می‌گشت. به راستی پایان عمر پیرمرد فرا رسیده بود. داد می‌زد و از کشاورز ملتمسانه کمک می‌خواست. استپان عزیزم؛ مهربانم؛ نجاتم بده.

کشاورز که احساس پهلوانی کرده بود، با تمام قدرت جمجمه خرس را با تبر زد و شکمش را با سه شاخه آهنی سوراخ کرد. خرس نعره کشید و از پا درآمد. خرس ما مُرد و از دهقان هم، رفع بلا شد. اما همین که او بلند شد شروع به دشنام دادن کشاورز کرد. استپان بیچاره مات و مبهوت ماند و گفت:

چرا به من فحش می‌دهی و ناسزا می‌گویی؟
دهقان گفت: چرا فحش می‌دهم؟ احمق خوشحال هم هستی؟ از روی حماقت هی خرس رازدی و تمام پوستش را پاره و خراب کردی.

آری، کر بلف به ما گوشزد می‌کند هنگامی که دچار یک مصیبت و بدبختی می‌شویم برای کسی که به فکرش می‌رسد از ما حمایت کند همان لحظه تشکر نموده و با تمام وجود دعایش می‌کنیم ولی همین که مصیبت از سر ما دور می‌شود همان ناجی از ما بدی می‌بیند.

در یک ضرب المثل فارسی نیز می‌گویند:
«به هر کسی که خوبی کنی، بدی می‌بینی.»

ایوان آندرویچ کر بلف

Масленица

"Предисловие"

Весна медленно приближается, и в соответствии с каждым годом мы ждем ее прихода и как можно скорее отмечаем Навруз, но не только наша страна отмечает приход весны и конец зимы. Некоторые страны мира проводят праздник, похожий на наш Навруз. Одно из таких праздников называется Масленица, для России это недельный праздник.

"Масленица как Норуз"

В эту неделю, 3 дня, четверг, пятницу и субботу, как и в норуз, люди ходят друг к другу и проводят время, чтобы увидеть, навещать и навещать друг друга. Еще несколько веков назад эта церемония проводилась одновременно с Наврузом, но через некоторое время, благодаря христианским и церковным убеждениям, она стала больше похожа на православную христианскую культуру.

"История"

Масленица В древние времена на Руси проводы зимы и встреча весны были связаны с именем Велеса. После того как Русь приняла христианство, праздник этот сохранится. С XVI века он стал называться Масленицей.

Масленица - один из самых ярких праздников на Руси, имеющий глубокие исторические корни. Праздника Масленицы на Руси удивительна. Его языческая основа всегда противоречит с христианской верой. Этот дохристианский праздник не был приурочен ни к одному христианскому празднику и не получил нового истолкования, что, вероятно, способствовало сохранению архаических элементов Масленицы.

При Петре I масленичные потехи устраивались в Москве у Красных ворот. При императрице Елизавете Петровне открылось катанье в любимом ею селе Покровском.

"Масленица"

Этот ритуальный праздник является древним и нерелигиозным праздником, возникшим намного раньше, чем в четырнадцатом веке. Хотя, как уже упоминалось, этот фестиваль имеет нерелигиозные корни, но в нем такие действия, как воздержание от употребления продуктов животного происхождения, выполняются религиозными людьми в течение недели, и это последняя возможность для людей есть продукты животного происхождения и молочные продукты, что почти похоже на Это пост. Но после недели празднования начинается период, называемый «Великим постом», который длится 40 полных дней, в течение которого люди должны воздерживаться от мяса и танцев.

Одним из главных символов этого праздника является тонкий блинчик Беллини, обладающий очень хорошим вкусом и являющийся одним из основных блюд России.

جشن ماسلینیتسا

“مقدمه”

بهار کم کم دارد از راه می‌سد و طبق عادت هر سال، هر چه زودتر منتظر رسیدن آن و جشن گرفتن عید نوروز هستیم. اما تنها کشور ما نیست که رسیدن بهار و پایان زمستان را جشن می‌گیرد. بعضی کشورهای دنیا هم جشنی مشابه عید نوروز ما برگزار می‌کنند. یکی از این جشن‌ها، ماسلینیتسا نام دارد که جشنی یک هفته‌ای مخصوص کشور روسیه است. ماسلینیتسا، جشنی نمادین از تمام شدن زمستان و رسیدن فصل بهار است که مخصوص مردم سرزمین‌های اسلاوی یعنی روسیه، بلاروس و اوکراین است. این جشن هر ساله به مدت یک هفته از اواخر فوریه شروع می‌شود و شباهت‌های زیادی با عید نوروز دارد.

“ماسلینیتسا شبیه عید نوروز است”

در این یک هفته، ۳ روز پنجشنبه، جمعه و شنبه، مانند عید نوروز افراد وقتشان را به دید و بازدید و سرزدن به یکدیگر می‌گذرانند. این مراسم تا چند قرن پیش همزمان با عید نوروز برگزار می‌شد اما بعد از مدتی به خاطر عقاید مسیحی و کلیسایی، بیشتر به فرهنگ مسیحیت ارتدکسی شبیه شد.

“تاریخچه”

ماسلینیتسا در دوران باستان در روسیه، خداحافظی با زمستان و دیدار بهار با نام ولس (یکی از بزرگ‌ترین خدایان جهان باستان و نام قدیمی جشن ماسلینیتسا) بوده است. پس از آنکه روسیه مسیحیت را پذیرفت، این تعطیلات ادامه پیدا کرد. از قرن شانزدهم این جشن به ماسلینیتسا معروف شده است. ماسلینیتسا یکی از درخشان‌ترین تعطیلات در روسیه است که ریشه تاریخی عمیقی دارد. تعطیلات ماسلینیتسا در روسیه شگفت‌انگیز است. مبنای بت پرستانه آن همیشه با ایمان مسیحی در تعارض بوده است. این تعطیلات قبلی از مسیحیت همزمان با هیچ عید مسیحی نبوده و تفسیر جدیدی دریافت نکرده که احتمالاً به حفظ عناصر باستانی ماسلینیتسا کمک کرده است. جشن ماسلینیتسا توسط پتر اول در مسکو در میدان سرخ برگزار شد. اسکیت نیز توسط ملکه الیزابت پتروونا، در روستای محبوب او (روستایی در جنوب مسکو) برگزار شد.

“ماسلینیتسا”

این جشن آیینی، جشنی باستانی و غیرمذهبی است و قدمت آن به خیلی قبل تر از قرن چهاردهم برمی‌گردد. اگرچه همانطور که گفته شد، این جشن ریشه‌های غیرمذهبی دارد اما در آن اعمالی مثل پرهیز از خوردن محصولات حیوانی تا یک هفته توسط افراد مذهبی هم، انجام می‌شود و این آخرین فرصت برای افراد است تا بتوانند محصولات حیوانی و لبنی بخورند که تقریباً مثل روزه‌داری است. اما بعد از پایان یک هفته جشن، دورانی به نام «روزه‌داری بزرگ» شروع می‌شود که ۴۰ روز تمام طول می‌کشد و در این ۴۰ روز افراد باید از خوردن گوشت و رقص و پایگویی پرهیز کنند. یکی از اصلی‌ترین سمبل‌هایی که در این جشن به چشم می‌خورد، نوعی پنکیک نازک به اسم بلینی است که بسیار طعم خوبی دارد و یکی از غذاهای اصلی روسیه محسوب می‌شود.

Одна из главных жертв этого праздника - изготовление циновки из циновки. Славяне называют этого человека, госпожу Масленицу, очень большой куклой. В последний день церемонии, то есть воскресенье, люди выходят, чтобы поджечь этого соломенного человечка. Фактически, сожжение этой гигантской куклы является символом празднования конца зимы. Затем люди взаимодействуют друг с другом с помощью различных средств связи, таких как телефон или мобильный телефон, и просят друг друга прощения, если они сделали что-то неправильно.

Русская пословица говорит: «Хоть с себя что заложить, а Масленицу проводить».

یکی از اصلی ترین کارهایی که در این جشن انجام می شود، ساختن آدمکی از جنس حصیر است. اسلاوها به این آدمک، بانو ماسلنیتسا می گویند که عروسک بسیار بزرگی است. روز آخر مراسم که روز یکشنبه است، افراد برای آتش زدن آدمک حصیری بیرون می آیند. در واقع آتش زدن این عروسک گول پیکر، نمادی از گرفتن جشن پایان زمستان است. بعد از آن هم افراد به وسیله ی روش های مختلف ارتباطی مثل تلفن یا... به هم پیغام داده و برای اشتباهاتشان از یکدیگر طلب بخشش می کنند.

مراسم ماسلنیتسا، یکی از شادترین جشن ها و مراسم مردم روسیه، اوکراین و بلاروس است. در این جشن افراد فرصت این را دارند که کنار هم باشند، مهمانی های صمیمانه برگزار کنند و در کنار بوی خوش بلینی، زنگ ناقوس کلیسا و برف بازی و شادی، اوقات خوشی را بگذارند.

یک ضرب المثل روسی می گوید:

هر چیزی رو که میخوای بذار؛ اما ماسلنیتسا رو نگه دار. (هر طور که میشه باید این جشن برگزار کنید.)

منابع:

великих праздников ۱۰۰

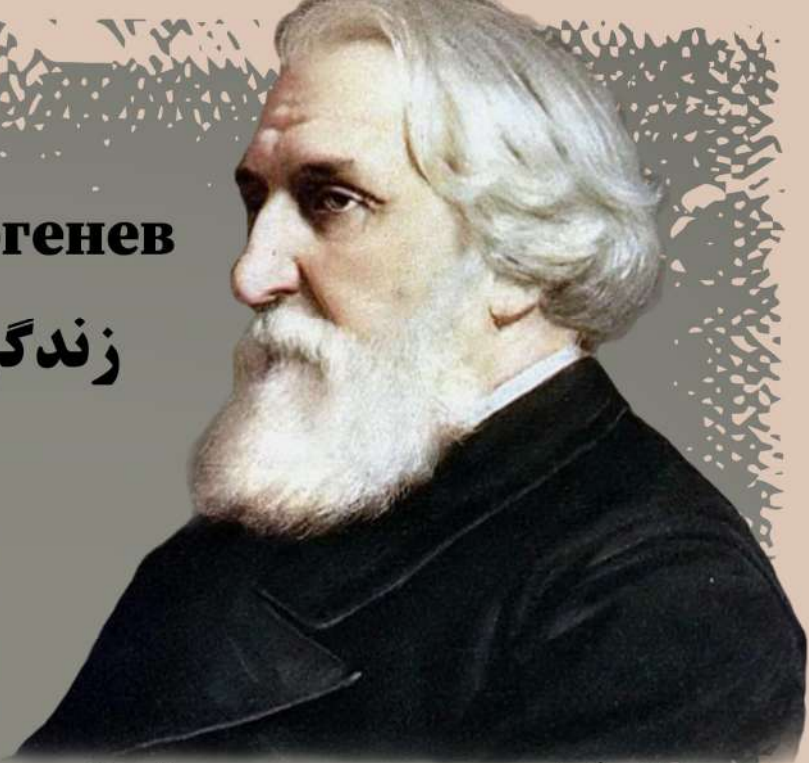
Елена чекулаева

مترجم: نسرين نيکجو - کارشناسی زبان روسی - دانشگاه بجنورد - ورودی ۹۷

Иван Сергеевич Тургенев

زندگی نامه‌ی ایوان تورگنیف

Иван Сергеевич Тургенев (1818–1883) - известный русский писатель, поэт и драматург, классик русской литературы 19 века. Творчество Тургеневой включает шесть романов, множество рассказов, статей, стихов и стихов.

ایوان تورگنیف در سن پیری - Иван Тургенев в старости

ایوان سرگئیویچ تورگنیف (۱۸۱۸-۱۸۸۳) - نویسنده، شاعر و نمایشنامه نویس مشهور روسی، کلاسیک ادبیات روسی قرن نوزدهم است. آثار تورگنیف شامل شش رمان، تعداد زیادی داستان، مقالات، اشعار بسیاری است.

Литературные критики утверждают, что созданная классиком художественная система изменила поэтику романа второй половины XIX века. Иван Тургенев первым почувствовал появление «нового человека» - шестидесятника - и показал его в своем сочинении «Отцы и дети». Благодаря писателю-реалисту в русском языке родился термин «нигилист».

منتقدان ادبی ادعا می کنند که سیستم هنری ایجاد شده توسط کلاسیک، شعرهای رمان را در نیمه دوم قرن نوزدهم تغییر داد. ایوان تورگنیف اولین کسی بود که ظاهر «انسان جدید» را در دهه شصت احساس کرد و آن را در مقاله «پدران و کودکان» خود نشان داد. به لطف نویسنده رئالیست^۱، اصطلاح «نیهیلیست»^۲ در زبان روسی متولد شد.

Детство и юность

کودکی و نوجوانی

Родился один из столпов классической русской литературы 28 октября 1818 года в Орле, в старинной дворянской семье. Семья его и по матери, и по отцу принадлежала к дворянскому классу. Детство Ивана Сергеевича прошло в материнском имении Спасское-Лутовиново неподалеку от Мценска. Он стал вторым сыном из трёх, родившихся у Варвары Лутовиновой и Сергея Тургенева.

یکی از شخصیت‌های ادبیات کلاسیک روسیه، ۲۸ اکتبر سال ۱۸۱۸ در اورل^۳، در یک خانواده قدیمی اشراف زاده متولد شد. خانواده وی، هم پدری و هم مادری از طبقه اصیل بودند. دوران کودکی ایوان سرگئیویچ در املاک مادری به نام «اسپاسکا - لوتووانیوا» نه چندان دور از متسنسک^۴ گذشت. او پسر دوم از سه فرزند متولد شده‌ی واروارا لوتووانیوا و سرگئی تورگنیف بود.

۱. حقیقت گرایی. واقعیت گرایی. واقع بینی. حقیقت پرستی. کشش و میل باطنی تعدادی از نویسندگان و هنرمندان به نشان دادن طبیعت است همانگونه که هست، بی آنکه خصوصیات نفسانی هنرمند در آن دخالت داشته باشد.

۲. پوچ انگاری، پوچ گرایی، نیست انگاری یا نیهیلیسم. نیهیلیسم یا پوچ نگری به معنای بی ارزشی ارزش‌ها نیست؛ بلکه به معنای بی ارزش شدن ارزش‌ها است.

۳. از استان های روسیه

۴. از شهر های واقع در استان اورل

Семейная жизнь родителей не сложилась. Когда Ивану Тургеневу исполнилось 12, отец покинул семью, оставив на попечение супруги троих детей. Николаю и Ивану пришлось несладко — у матери был деспотический характер. Не зная в детстве ласки мать хотя и любила детей, особенно Ваню, но обращалась с ними так же, как с ней в детстве обращались родители.

زندگی خانوادگی والدین وی سرانجامی نداشت. وقتی ایوان تورگنیف ۱۲ ساله شد، پدرش خانواده را ترک کرد و سه فرزند را تحت حمایت همسرش قرار داد. نیکولای و ایوان زندگی سختی داشتند، زیرا مادرشان شخصیت استبدادی داشت. مادری که در کودکی محبت نمی‌دانست، گرچه بچه‌ها، به خصوص وانی را دوست داشت، اما با آنها رفتاری مشابه، والدینش در کودکی خود داشت.

Варвара Лутовинова была женщиной образованной. С домашними она разговаривала исключительно на французском языке, требуя того же от Ивана и Николая. В Спасском хранилась богатая библиотека, состоящая в основном из французских книг.

واروآزا لوتووینووا، زنی تحصیل کرده بود. او با خانواده‌اش، فقط به زبان فرانسه صحبت می‌کرد و همین را هم از ایوان و نیکولای می‌خواست. یک کتابخانه غنی در اسپاسکوئه نگهداری می‌شد که شامل کتاب‌های فرانسوی بود.

Мама много читала и привила детям любовь к литературе. Предпочитая французских писателей, Лутовинова-Тургенева следила за литературными новинками, дружила с Василием Жуковским и Михаилом Загоскиным. Варвара досконально знала творчество Николая Карамзина, Александра Пушкина, Николая Гоголя и цитировала их в переписке с сыном.

مادر زیاد می‌خواند و عشق به ادبیات را در بچه‌ها به وجود می‌آورد. لوتووینووا تورگنیف که نویسندگان فرانسوی را ترجیح می‌داد، از تازه‌های ادبی پیروی می‌کرد، با واسیلی ژوکوفسکی و میخائیل زاگوسکین دوست بود. واروآرا کار نیکولای کارامزین، الکساندر پووشکین، نیکولای گوگول را کاملاً می‌دانست و آن‌ها را در مکاتبات خود با پسرش نقل می‌کرد.

Первое образование Тургенев получил в имении Спасское-Лутовиново. Грамоте мальчика учили немецкие и французские учителя. С 1827 года семья переехала в Москву. После переезда в Москву Ивана Тургенева определили в пансион Ивана Краузе. в частных пансионах юный барин прошел курс средней школы, в 15 лет он стал студентом столичного университета. На факультете словесности Иван Тургенев проучился курс, затем перевелся в Петербург, где получил университетское образование на историко-философском факультете.

تور گنیف اولین تحصیلات خود را در املاک اسپاسکا - لوتووانیوا فرا گرفت. معلمان آلمانی و فرانسوی، خواندن و نوشتن را به این پسر آموزش دادند. در سال ۱۸۲۷، خانواده به مسکو نقل مکان کردند. ایوان تور گنیف پس از انتقال به مسکو در پانسیون به ایوان کراوز شناخته شد. استاد جوان در پانسیون های خصوصی، دوره دبیرستان را به پایان رساند و در ۱۵ سالگی دانشجوی دانشگاه مسکو شد. ایوان تور گنیف در دانشکده ادبیات را آموخت و سپس به سن پترزبورگ منتقل شد و در آنجا تحصیلات دانشگاهی خود را در دانشکده تاریخ و فلسفه گذراند.

تور گنیف در دوران دانشجویی اشعار شکسپیر و لرد بایرون را ترجمه می کرد و آرزو داشت شاعر شود.

В студенческие годы Тургенев переводил стихи Шекспира и лорда Байрона и мечтал стать поэтом.

Получив диплом в 1838 году, Иван Тургенев продолжил образование в Германии. Весной 1841-го Иван Тургенев прибыл в Россию и через год сдал экзамены, получив магистерскую степень по философии в Петербургском университете. В 1843-м поступил на должность в Министерство внутренних дел, но любовь к писательству и литературе перевесила.

ایوان تور گنیف پس از دریافت دیپلم در سال ۱۸۳۸ تحصیلات خود را در آلمان ادامه داد. در بهار سال ۱۸۴۱، ایوان تور گنیف وارد روسیه شد و یک سال بعد با گرفتن مدرک کارشناسی ارشد فلسفه در دانشگاه سن پترزبورگ، امتحانات خود را به پایان رساند. در سال ۱۸۴۳ وارد وزارت کشور شد، اما عشق او به نوشتن و ادبیات بیشتر بود.

ادبیات

Впервые Иван Тургенев выступил в печати в 1836 году, опубликовав рецензию на книгу Андрея Муравьева «Путешествие к святым местам». Спустя год написал и опубликовал поэмы «Штиль на море», «Фантазмагория в лунную ночь» и «Сон».

برای اولین بار ایوان تور گنیف در سال ۱۸۳۶، نقد و بررسی کتاب آندری مورایوف «سفر به اماکن مقدس» را به چاپ رساند. یک سال بعد شعرهای «آرام در دریا»، «فانتاسماگوریا در یک شب مهتابی» و «رویای» را نوشت و منتشر کرد.

Известность пришла в 1843-м, когда Иван Сергеевич сочинил поэму «Параша», одобренную Виссарионом Белинским. Сближение с Белинским и Николаем Некрасовым повлияли на творческую биографию Ивана Тургенева: писатель окончательно распрощался с жанром романтизма, что стало очевидным после публикации поэмы «Помещик» и повестей «Андрей Колосов», «Три портрета» и «Бретер».

شهرتش در سال ۱۸۴۳ به اوج رسید، هنگامی که ایوان سر گئیویچ شعر «پاراشا» را تأیید کرد و توسط ویساریون بلینسکی ساخته شد. آشنا شدن با بلینسکی و نیکولای نکراسوف در زندگی نامه خلاقانه ایوان تور گنیف تأثیر گذار بود. نویسنده سرانجام از ژانر رمانتیسیم خداحافظی کرد، که پس از انتشار شعر «صاحب زمین» و داستان های «آندره کولوسوف»، «سه پرتره» و «برتر» آشکار شد.

В Россию Иван Тургенев вернулся в 1850-м. Жил то в родовом имении, то в Москве, то в Петербурге, где писал пьесы, которые успешно шли в театрах двух столиц.

۱. نام نهضتی ادبی و هنری در اواخر قرن ۱۸ و ۱۹ م. که قواعد و سنت های کلاسیسم را مانع درک طبیعت، لذت بردن از آن و بیان آن می دانست، این مکتب به برتری احساسات و تخیل بر عقل باور داشت و معتقد بود که هنرمند باید بدون هیچ قیدی - هنر یا اجتماعی - به بیان احساسات خود بپردازد.

ایوان تورگنیف در سال ۱۸۵۰ به روسیه بازگشت. وی در املاک خانوادگی، سپس در مسکو و بعد در سن پترزبورگ زندگی کرد. جایی که نمایشنامه‌هایی نوشت که با موفقیت در تئاترهای دو پایتخت اجرا شد.

Иван Тургенев писал и для взрослых, и для детей. Маленьким читателям прозаик подарил сказки и рассказы-наблюдения «Воробей», «Собака» и «Голуби», написанные богатым языком.

ایوان تورگنیف، هم برای بزرگسالان و هم برای کودکان نوشته است. این نشر نویس داستان‌های پریان و داستان‌های مشاهده‌ای «گنجشک»، «سگ» و «کبوترها» را که به زبان غنی نوشته شده است به خوانندگان جوان هدیه داد.

В деревенском уединении сочинил рассказ «Муму», а также ставшие событием в культурной жизни России романы «Дворянское гнездо», «Накануне», «Отцы и дети», «Дым».

وی در خلوت روستایی، داستان «مومو» و همچنین رمان‌های «آشیانه نجیب»، «در شب»، «پدران و پسران» و «دود» را نوشت که به یک واقعه در زندگی فرهنگی روسیه تبدیل شد.

За границу Иван Тургенев отбыл летом 1856 года. Зимой в Париже завершил мрачную повесть «Поездка в Полесье». В Германии в 1857-м написал «Асю» – повесть, переведенную при жизни писателя на европейские языки.

ایوان تورگنیف در تابستان ۱۸۵۶ به خارج از کشور رفت. در زمستان در پاریس، داستان تاریک «سفر به پولسی» را به پایان رساند. در کشور آلمان، در سال ۱۸۵۷ او داستان «آسیه» را نوشت. داستانی که در زمان حیات نویسنده به زبان‌های اروپایی ترجمه شده است.

Иван Тургенев первым из российских писателей получил признание в Европе как романист. Во Франции он сблизился с писателями-реалистами Проспером Мери́ме, братьями Гонкурами, Эмилем Золя и Гюставом Флобером, ставшим ему близким другом.

ایوان تورگنیف اولین نویسنده روسی بود که در اروپا به عنوان داستان‌نویس شناخته شد. در فرانسه، او به نویسندگان رئالیست پروپرس مریمه، برادران گونکور، امیل زولا و گوستاو فلوبر نزدیک شد، که دوستان صمیمی او بودند.

Летом 1879 года Иван Тургенев побывал в Британии - в Оксфордском университете русскому прозаику дали звание почетного доктора. В предпоследний раз Тургенев приехал в Россию в 1880 году. В Москве он присутствовал на открытии памятника Александру Пушкину, которого считал великим учителем.

در تابستان سال ۱۸۷۹، ایوان تورگنیف از انگلستان دیدن کرد. در دانشگاه آکسفورد، به این نثرنویس روس، عنوان دکتر افتخاری اعطا شد. تورگنیف در سال ۱۸۸۰ برای آخرین بار به روسیه آمد و در مسکو، در مراسم رونمایی از بنای یادبود الکساندر پوشکین که او را معلم بزرگی می‌دانست، شرکت کرد.

Смерть

وفات

В 1882 году Иван Тургенев заболел. Доктора поставили неутешительный диагноз – рак костей позвоночника. В 1883 году Тургенева прооперировали в Париже. Последние месяцы жизни Иван Тургенев был счастлив, потому что рядом с ним находилась любимая женщина.

در سال ۱۸۸۲، ایوان تورگنیف بیمار شد. پزشکان تشخیص ناامید کننده‌ای دادند؛ سرطان استخوان نخاع. در سال ۱۸۸۳ تورگنیف در پاریس تحت عمل جراحی قرار گرفت. ایوان تورگنیف ماه‌های آخر زندگی خود خوشحال بود، به این دلیل که زن محبوبش در کنار او بود.

Тургенев скончался 22 августа 1883 года в городе Жузель, недалеко от Сены, от Парижа. Его тело доставили в Петербург 27 сентября. Похоронили писателя на петербургском Волковом кладбище.

تورگنیف در ۲۲ آگوست ۱۸۸۳ در یوژیوال، کنار سن، در نزدیکی پاریس دیده از جهان فرو بست. جسد وی در تاریخ ۲۷ سپتامبر به سن پترزبورگ تحویل داده شد. این نویسنده در گورستان سن پترزبورگ ولکوف به خاک سپرده شده است.

Библиография

- 1855 - «Рудин»
- 1858 - «Дворянское гнездо»
- 1860 - «Накануне»
- 1862 - «Отцы и дети»
- 1867 - «Дым»
- 1877 - «Новь»
- 1851-73 - «Записки охотника»
- 1858 - «Ася»
- 1860 - «Первая любовь»
- 1872 - «Вешние воды»

فهرست کتب

- ۱۸۵۵ - "رودین"
- ۱۸۵۸ - "لانه نجیب"
- ۱۸۶۰ - "در شب"
- ۱۸۶۲ - "پدران و پسران"
- ۱۸۶۷ - "دود"
- ۱۸۷۷ - "جدید"
- ۱۸۵۱-۱۸۷۳ - "یادداشت های یک شکارچی"
- ۱۸۵۸ - "آسیا"
- ۱۸۶۰ - "عشق اول"
- ۱۸۷۲ - "چشمه های آب"

ایوان تورگنیف در کودکی

Иван Тургенев в детстве

ایوان تورگنیف در جوانی

Иван Тургенев в молодости

مقبره ایوان تورگنیف در قبرستان ولوکوو

Могила Ивана Тургенева на Волковом кладбище

Не должен я плакать

مباد گریه کنم

Я сменился холодной, беспощадной
и снежной зимой
Я принёс саван городским деревьям
Прости меня, если я лишён
надежды, страсти и чувства
Прости меня, что я - пиршество боли
Прости меня, если мое небо облачно,
но нет никакого дождя для тебя
Племя мое высокомерное и воин-
свенное
Не должен я плакать, я, как никак,
мужчина
Как только я устал от тесной клетки
мира
Я посмотрел без терпения на небо
Какое голубое, ясное, освежающее и
ласковое оно было
Какой равнодушный и пасмурный я
Но ты ещё рядом со мной
тебе надо помочь мне прийти в себя,
уйти из этого болота и не метаться в
моей развращенности потоянно
прости меня, что приходил к тебе,
когда я был беспомощным
Не в моих силах, что я так слаб
Прости меня, что я так много
говорил

Мухаммад хонари

شدم زمستان، بی رحم و برفی و سردم
کفن برای درختان شهر آوردم
اگر که عاری از امید و شور و احساسم
مرا ببخش که من جشنواره‌ی دردم
مرا ببخش اگر آسمان من ابری است
ولی برایت باران نیاوردم
من از تبار غرورم، من از نژاد نبرد
مباد گریه کنم ناسلامتی مردم
همین که از قفس تنگ خاک خسته شدم
بدون صبر نگاهی به آسمان کردم
چه سبز بود و چه روشن چه دلگشا چه لطیف
چه قدر بی هیجانم چه تیره و سردم
ولی هنوز تو هستی کنار من ، باید
کمک کنی که به دیدار خویش برگردم
کمک کنی که نمایم میان این مرداب
که دست و پا نزنم در تباهی ام هر دم
مرا ببخش که هر گاه بی نوا ماندم
به بارگاه غنی تو روی آوردم
ببخش دست خودم نیست این که بی ثمرم
مرا ببخش سرت را به درد آوردم

محمد هنری

С жиру беситься

С жиру беситься – привередничать, самодурствовать от пресыщения, безделья или праздности. Употребляется как выражение презрения к человеку, который от праздной и «сытой» жизни («с жиру») совершает нелепые, необъяснимые с точки зрения здравого смысла поступки.

(Впредложении обычно сказуемое.)

-Мне как-то сразу сделалось ясно, что действительно я **с жиру бешусь**, а не по настоящей внутренней нужде действую. Салтыков-Щедрин, Убежище Монрепо.

-Голод тебя великий воровать толкнул? **С жиру беситесь**, окаянные. В. Шукшин. Охота жить.

Вот у них там в городе от лишних денег **с жиру бесятся**.

Русская фразеология в иранской аудитории/ Баба-заде Д.Г.

خوشی زده زیر دلش

خوشی زده زیر دلش به معنی مشکل پسند بودن و خودخواهی از سر سیری، بیکاری یا بیهودگی است. به عنوان عبارت تحقیری برای کسی استفاده می‌شود که از روی بیکاری و سیری در زندگی کارهای احمقانه و نامفهوم، از نقطه نظر ذهن سالم انجام می‌دهد. (در جمله به صورت گزاره به کار می‌رود.)

- بلافاصله بر من روشن شد که حقیقتاً **خوشی زده زیر دلش** و بر اساس نیاز واقعی عمل نمی‌کنم. سالتیکوف شدترین، پناهگاه مانریا.

- گرسنگی شمارا به سمت سرقت بزرگ سوق داد؟ **خوشی زده زیر دلتون**، نفرین شدگان شوکشین، شکار زندگی.

- آن‌ها، آنجا در شهر، از پول زیاد **خوشی زده زیر دلشون**.

منبع:

کتاب اصطلاحات و تعییرات روسی - دکتر جمیله بابازاده.

مترجم: عاطفه خلیلی - کارشناسی زبان روسی - دانشگاه الزهرا - ورودی ۹۶

Взгляните на истоки Третьяковской картинной галереи

9 ноября 1863 года в Петербурге, в Академии художеств, произошел необычный случай: тринадцать учеников отказались писать картины на тему, которую им предложили в Академии. Обычно Академия предлагала религиозную тему-одну для всех учеников, кончавших Академию. Тринадцать молодых художников попросили разрешить им, самостоятельно выбрав тему, рассказать об окружающей жизни. Им не позволили. Тогда они ушли из Академии и организовали художественную артель. Их связывали общие интересы и взгляды на искусство. Вместе работавшие, помогавшие друг другу советами, художники создавали прекрасные произведения. Они писали портреты и картины, изображавшие русскую жизнь. Это было новое искусство, выражавшее интересы и стремления народа.

Эти художники оказали большое влияние на развитие русского искусства. Хотя Академия продолжала предлагать религиозные темы, появлялось все больше и больше картин, в которых художники стремились рассказать правду о русской жизни. Первыми такими картинами появившимися на выставке в Академии художеств, были картины Федотова и Перова. Через несколько лет лучшие художники Москвы и Петербурга, создавшие демократическое искусство, начали ездить по городам России и организовывать в них выставки картин. Часто на этих выставках можно было встретить человека с узким бледным лицом и темной бородой, внимательно рассматривавшего произведения художников. Это был Павел Михайлович

نگاهی بر داستان پیدایش گالری نقاشی تریاکوفسکی

نهم نوامبر سال ۱۸۶۳ میلادی در آکادمی هنر سن پترزبورگ اتفاقی غیر معمول افتاد: سیزده هنرجو از ترسیم تابلو با موضوعی که در آکادمی ارائه شده بود خودداری کردند. معمولاً آکادمی برای همه دانشجویانی که فارغ التحصیل می‌شوند یک موضوع مذهبی پیشنهاد می‌کند. سیزده هنرجوی جوان از آکادمی درخواست کردند که به آنها اجازه دهند موضوع را خودشان مستقل انتخاب کنند و درباره‌ی زندگی پیرامون خود سخن بگویند. این اجازه به آنها داده نشد. پس آنها آکادمی را ترک کردند و انجمنی هنری تشکیل دادند. علایق آنها و نگاهشان به هنر باعث اتحادشان شد. آنها با همکاری، مشورت دادن به یکدیگر کمک می‌کردند و آثار زیبایی پدید آوردند.

آنها پرترها و نقاشی‌هایی کشیدند که زندگی مردمان روسیه را به تصویر می‌کشید. این هنر مدرنی بود که علایق و آرزوهای مردم را بیان می‌کرد. این هنرمندان تأثیر بسزایی بر توسعه هنر روسیه داشتند. اگرچه آکادمی همچنان به ارائه‌ی مضامین مذهبی ادامه می‌داد، با این حال نقاشی‌های بیشتر و بیشتری پدید آمدند که در آنها هنرمندان به دنبال بیان حقیقت سبک زندگی مردم روسیه بودند. اولین نقاشی‌هایی از این دست که در یکی از نمایشگاه‌های انجمن هنرمندان به نمایش گذاشته شد، نقاشی‌های هنرمندانی چون فیوداتوف و پیروف بود. چند سال بعد تعدادی از بهترین هنرمندان مسکو و سن پترزبورگ که هنر دموکراتیک خلق کرده بودند، شروع به سفر شهرهای مختلف روسیه کردند و نمایشگاه‌های نقاشی در آنها برگزار کردند.

Третьяков жил в Москве. В Лаврушинском переулке им было построено здание, в котором была собрана большая коллекция картин. Художники, дружившие с Третьяковым, помогали ему покупать ценные картины, рисовали для галереи портреты лучших русских писателей, ученых, артистов. Они гордились, когда их работы появлялись в залах Третьяковской галереи. Третьяков, собравший лучшие картины, сохранил русскую школу живописи. Люди, приходившие в галерею, любовались прекрасными произведениями русских художников. Перед смертью Третьяков подарил свою галерею Москве.

Сейчас в этой галерее, являющейся одной из лучших коллекций картин русских художников, находятся не только произведения, которые собрал Третьяков, но и картины современных художников.

در اغلب این نمایشگاه‌ها میتوان با فردی با صورت کشیده‌ی رنگ پریده و ریش تیره روبه‌رو شد که با دقت آثار هنرمندان را بررسی می‌کند. او پاول میخائیلوویچ ترتیاکوف تاجری اهل مسکو بود. او عاشق نقاشی بود و برای خریدن بهترین نقاشی به نمایشگاه‌ها می‌آمد. ترتیاکوف در مسکو زندگی می‌کرد. او در خیابان لاوروشینسکی ساختمانی بنا کرد که در آن مجموعه‌ای بزرگ از نقاشی‌ها گردآوری شده بود. هنرمندانی که دوستان ترتیاکوف بودند به او در خرید نقاشی‌های ارزشمند کمک کردند و برای گالری، پرتره بهترین نویسندگان و دانشمندان و هنرمندان روسی را ترسیم کردند. آن‌ها زمانی که کارهایشان در سالن‌های گالری ترتیاکوفسکی به نمایش گذاشته می‌شد به خودشان افتخار می‌کردند.

ترتیاکوف که گردآورنده‌ی بهترین تابلوها بود، مکتب نقاشی‌های روسی را برپا کرد. افرادی که به گالری می‌آمدند آثار زیبای هنرمندان را تحسین می‌کردند. ترتیاکوف قبل از درگذشتش گالری خود را به مسکو اهدا کرد. امروزه در این گالری که یکی از بهترین کلکسیون‌های نقاشی هنرمندان روس است، نه تنها نقاشی‌هایی که ترتیاکوف جمع‌آوری کرده بود، بلکه نقاشی‌های هنرمندان معاصر نیز وجود دارد.

История русской кухни

Русская кухня стала отражением географических особенностей России, христианских верований и обычаев. Исторические потрясения, глобализация и отход от традиций привели к тому, что некоторые рецепты русской кухни оказались утрачены. Вместе с ними ушла в прошлое культура русской еды – так называемая трапеза. Тем не менее русская традиционная еда – каши, супы, выпечка и ряд других блюд – до сих пор пользуется популярностью у современных хозяек.

Традиционные русские рецепты основаны на использовании круп, ягод, овощей, муки, рыбы. Продукты, которые присутствовали в изобилии в жизни простых людей. Мясные блюда чаще готовили к праздникам, и это были настоящие кулинарные шедевры: утка с яблоками, целиком запечённый поросенок, жареный лебедь. Последнее блюдо подавали к праздничному столу в богатых домах.

Кулинарные традиции России существуют более тысячи лет. За это время они несколько раз менялись, соприкасаясь с культурой других стран, религиозными укладами.

Исторически русская кухня делится на четыре этапа развития:

Древнерусская кухня (IX-XVI века)

Старомосковская кухня (XVII век)

Кухня петровско-екатерининской эпохи (XVIII век)

Петербургская кухня (конец XVIII века - 60-е годы XIX века)

تاریخچه غذای روسی

غذاهای روسی، بازتاب ویژگی‌های جغرافیایی روسیه، اعتقادات و آداب و رسوم مسیحیت می‌باشد.

تحولات تاریخی، جهانی شدن و دور شدن از سنت‌ها، منجر به این واقعیت شده است که برخی از دستورهای غذاهای روسی از میان رفته‌اند. با این وجود، غذاهای سنتی روسی کم نیستند. پوره‌ها، سوپ‌ها، شیرینی‌ها و برخی غذاهای دیگر که تاکنون هم مورد علاقه زنان خانه‌دار امروزی هستند.

دستور پخت‌های سنتی روسی، بر استفاده از حبوبات، میوه‌های بوته‌ای، سبزیجات، آردها و ماهی‌ها پایه‌گذاری شده است. غذاهایی که در زندگی مردم عادی به فراوانی وجود داشت. بیشتر اوقات به هنگام جشن‌ها، غذاهای گوشتی پخت می‌شد.

این غذاها شاهکارهای اصلی آشپزی بودند: اردک با سیب، خوکچه کامل پخته شده و قوی سرخ شده. غذای آخر، در خانه ثروتمندان، بر سر میز جشن‌ها، سرو می‌شد.

سنت‌های آشپزی روسیه، بیش از هزار سال است که وجود دارد. این سنت‌ها در این مدت، چندین بار در ارتباط با فرهنگ سایر کشورها و ساختارهای مذهبی تغییر کرده‌اند.

از نظر تاریخی رشد غذاهای روسی به چهار مرحله تقسیم میشود:

غذاهای قدیمی روسی (قرن ۹-۱۶)

غذاهای قدیمی مسکو (قرن ۱۷)

غذاهای دوره پیتر کاترین (قرن ۱۸)

غذاهای پترزبورگ (اواخر قرن ۱۸- دهه ۶۰ قرن ۱۹)

در طول قرن‌ها، یک بخش در غذای روسی تغییر نکرده است؛ ذخیره کردن بیشمار.

Отдельный раздел в русской кухне, не менявшийся на протяжении столетий — многочисленные заготовки. Во многих регионах России холодная погода стояла девять месяцев в году. Из-за погодных условий хозяйки старались заготовить впрок как можно больше еды. Использовали разные методы сохранения продуктов: соление, копчение, мочение, квашение. Из квашеной или моченой капусты готовили щи, добавляли ее в каши, в пироги. Моченые яблоки также активно шли в ход в качестве угощения или добавок к основным блюдам. Соленые огурцы стали ингредиентами многих традиционных русских рецептов.

در بسیاری از مناطق روسیه، نه ماه در سال هوا سرد بود. به دلیل شرایط آب و هوایی، زنان خانه دار تلاش می کردند تا جایی که امکان داشت، غذای بیشتری برای استفاده در آینده ذخیره کنند. آن‌ها از روش‌های مختلفی برای نگهداری مواد غذایی استفاده می کردند مثل: نمک سود کردن، دودی کردن، کمپوت کردن و ترشی کردن مواد غذایی. همچنین از ترشی یا کمپوت کلم، سوپ کلم درست می کردند و آن‌ها را به پوره‌ها و شیرینی‌ها اضافه می کردند. کمپوت سیب، فعالانه به عنوان یک غذا یا افزودنی به غذاهای اصلی وارد شد. خیارشور ماده تشکیل دهنده بسیاری از دستوره‌های سنتی روسی شد.

نشریه گام از تمامی علاقمندان در حوزه زبان روسی دعوت به همکاری می نماید

@stepmagazine